

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

DE RAAD

ZITTING 2022-2023

Nr. 5

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 16 december 2022

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	3
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	3
VRAAG (R.V.O., ART. 58)	3
- van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over Nederlandstalige kinderopvang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	
<i>Sprekers: Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	

PERSONEELSTATUUT VAN DE PERMANENTE DIENSTEN VAN DE RAAD (R.v.O., ART. 71)

- Voorstel tot wijziging van artikelen 1, 4, 14, 52 en 152 van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

- Voorstel tot wijziging van Bijlage VI van het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Stemmingen 6

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., ART. 53, 4)

Begrotingswijziging I voor het dienstjaar 2022 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9 (2022-2023) – Nr. 1

Algemene bespreking 7

Sprekers: Arnaud Verstraete, verslaggever

Stemmingen 7

Begroting voor het dienstjaar 2023 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9A (2022-2023) – Nr. 1

Algemene bespreking 7

Sprekers: Arnaud Verstraete, verslaggever, Mathias Vanden Borre, Jan Busselen

Stemmingen 7

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., ART. 41, 42, 43 en 53)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2022/2 van het Meerjarenplan 2022-2025 en de vaststelling van de kredieten voor het jaar 2023 – Stuk 6 (2022-2023) – Nrs. 1 + erratum en 2

Algemene bespreking 7

Sprekers: Els Rochette, verslaggever – Mathias Vanden Borre – Arnaud Verstraete – Bianca Debaets – Guy Vanhengel – Els Rochette – Jan Busselen – Gilles Verstraeten – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid

Stemmingen 38

BIJLAGEN 40

TREFWOORDENREGISTER 41

5de vergadering**Vergadering van vrijdag 16 december 2022****OCHTENDVERGADERING**

De vergadering wordt om 9.26 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: De heer Juan Benjumea Moreno, de heer Dominiek Lootens-Stael, mevrouw Cieltje Van Achter en mevrouw Khadija Zamouri zijn verontschuldigd.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan collegevoorzitter Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid betreffende ernstige gebeurtenissen melden in woonzorgcentra wordt doorverwezen naar het volgende Uitgebreid Bureau.

Daarnaast zal de vraag van mevrouw Els Rochette aan collegevoorzitter Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid betreffende Nederlandstalige kinderopvang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest eerst worden behandeld. (*Instemming*)

VRAAG (R.v.O., art. 58)**Nederlandstalige kinderopvang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): De laatste maanden horen we zorgwekkende verhalen uit de kinderopvang in Vlaanderen. Enkele weken geleden werd het kinderdagverblijf Mippie en Moppie gesloten nadat duidelijk was geworden dat een peuter met *ducttape* werd vastgebonden aan zijn slaapzak. Helaas is dit geen alleenstaand geval: in het voorjaar stierf zelfs een baby'tje in Gent nadat het hevig door elkaar was geschud. Het zijn schrijnende taferelen.

Zoals bekend staat het personeel in de kinderopvang onder een immense druk door een aanhoudend personeelstekort. De gebeurtenissen in Vlaanderen zijn een slag in het gezicht van de vele kinderoppassers die zich in moeilijke omstandigheden blijven inzetten voor een kwalitatieve kinderopvang, waarbij de veiligheid van de kinderen op de eerste plaats komt.

De Brusselse context is natuurlijk gelijkaardig aan die in Vlaanderen: ook hier hebben we te kampen met een groot personeelstekort bij de Nederlandstalige kinderopvang.

Ouders van jonge kinderen maken zich zorgen over de kwaliteit van de dienstverlening en vragen zich af of hun peuter wel veilig is. Gelukkig zijn er in Brussel nog geen choquerende wantoestanden aan het licht gekomen, maar we moeten waakzaam blijven.

De veiligheid van onze jongste Ketjes moet te allen tijde gewaarborgd kunnen worden.

Hoeveel inspecties zijn er het afgelopen jaar geweest in de Brusselse Nederlandstalige kinderopvang? Hoeveel waren dat er in vergelijking met de drie voorgaande jaren? Kunt u meer informatie geven over de resultaten van die inspecties?

Zijn er crèches gesloten naar aanleiding van die inspecties? Zo ja, op welke manier werden de getroffen ouders geholpen om opnieuw opvang te vinden voor hun kind?

Op welke manier worden Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven begeleid bij moeilijkheden?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De inspectie van Nederlandstalige kinderopvang gebeurt ook in Brussel door de Vlaamse Zorginspectie. Het Agentschap Opgroeien of de Zorginspectie informeren de VGC niet actief over de inspecties in de Brusselse Nederlandstalige kinderopvang. De VGC wordt wel systematisch op de hoogte gebracht van een schorsing of opheffing van een vergunning. Volgens onze informatie is er in 2022 naar aanleiding van een inspectiebezoek geen schorsing of opheffing geweest in de Brusselse Nederlandstalige kinderopvang.

Daarnaast vroeg u hoe getroffen ouders geholpen worden om bij een sluiting opnieuw opvang te vinden voor hun kind. Deze ouders kunnen daarvoor steeds terecht bij het Lokaal Loket Kinderopvang in Brussel, dat een rol opneemt in het toegankelijk maken van de kinderopvang met o.a. de website en hun helpdesk.

In oktober van dit jaar werkte de Vlaamse Regering daar bovenop een subsidieregeling uit voor het realiseren van tijdelijke vervangcapaciteit bij de sluiting van een crèche waarvan de vergunning door het Agentschap Opgroeien opgeheven of geschorst is.

In het kader van die subsidieregeling krijgt het Lokaal Loket Kinderopvang de opdracht om bij een sluiting proactief de nood aan opvang bij de getroffen gezinnen in kaart te brengen en om de ouders en hun kinderen toe te leiden naar een ander bestaand opvangaanbod of naar nieuwe, tijdelijke vervangcapaciteit. De VGC en het Lokaal Loket Kinderopvang hebben al concrete werkafspraken gemaakt om, wanneer dit zich in Brussel zou voordoen, efficiënt invulling te geven aan deze nieuwe opdracht.

Op de vergadering van de Vlaamse Regering van 9 december 2022 werd de subsidieregeling voor tijdelijke vervangcapaciteit ook opengesteld voor situaties van stopzetting na faillissement of plotse stopzetting door overmacht. De VGC zal nu samen met het Lokaal Loket bekijken of de werkafspraken daarvoor nog bijgestuurd moeten worden, want dit betekent toch een stevige uitbreiding van hun opdracht. De vraag zal hierbij zijn wat efficiënt en haalbaar is met de beschikbare middelen.

In de eerste plaats kreeg het ondersteuningsnetwerk Mentees van Vlaanderen de opdracht om ondersteuning aan te bieden in situaties waar er problemen zijn. Steeds wanneer een opvanglocatie een negatieve inspectie krijgt, informeert Agentschap Opgroeien Mentees daar systematisch over.

De regionale ondersteuners van het team Opgroeien in Brussel van de VGC ondersteunen de kinderdagverblijven. Deze ondersteuners hebben een nauwe band met veel opvanginitiatieven. Daardoor zijn zij vaak op de hoogte van de problemen in de werking, ook als er negatieve inspectieverslagen zijn. De regionale ondersteuners worden op vraag van het kinderdagverblijf betrokken bij de ontwikkeling van acties die volgen op het inspectieverslag. Opgroeien in Brussel werkt daarbij maximaal op maat van de opvanglocatie.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Het is dankzij het antwoord van de collegevoorzitter nu duidelijker hoe alles loopt. Het zou wel nuttig zijn dat het College op de hoogte zou zijn van het aantal inspecties die worden uitgevoerd, en vanaf de start ook de nodige informatie zou krijgen om de situatie mee op te volgen. Zo zouden de ondersteuners van de VGC, die nauwe banden hebben met de kinderopvang, proactief ondersteuning kunnen aanbieden bij moeilijkheden. Het is een beetje problematisch dat het College niet op de hoogte is van de eerste gegevens en pas geïnformeerd wordt wanneer er echt een sluiting of een schorsing is. Zou het mogelijk zijn om met het Agentschap Opgroeien te bekijken of de VGC in een vroeger stadium al betrokken zou kunnen worden, bv. zodra zij signalen opvangen van ouders?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het feit dat de inspectie proactief contact zou opnemen met de VGC, zit al vervat in de regels van de informatiedeling. De eigen mensen van de dienst Opgroeien in Brussel zitten dicht op het terrein en vaak detecteren zij al eventuele problemen. Het is dus niet zo dat de VGC geen zicht zou hebben op het terrein. Het is zelfs zo dat de VGC er vaak dichterbij zit dan het Agentschap Opgroeien. Maar de VGC krijgt enkel informatie over de formele inspecties wanneer er negatieve beslissingen zijn.

- *Het incident is gesloten.*
- *De vergadering wordt geschorst om 9u38.*
- *De vergadering wordt hervat om 9u42.*

**PERSONEELSSTATUUT VAN DE PERMANENTE DIENSTEN VAN DE RAAD
(R.v.O., art. 71)**

**Voorstel tot wijziging van artikelen 1, 4, 14, 52 en 152 van het Personeelsstatuut van de
permanente diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie**

Stemming

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Fouad Ahidar

**Voorstel tot wijziging van Bijlage VI van het Personeelsstatuut van de permanente
diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie**

Stemming

Het enig artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Fouad Ahidar

Stemming over het geheel

Het gewijzigde Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt in zijn geheel aangenomen met 10 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Fouad Ahidar

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., art. 53, 4)

Begrotingswijziging I voor het dienstjaar 2022 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9 (2022-2023) – Nr.1

Algemene bespreking

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik verwijs naar het schriftelijk verslag. De bespreking was kort en bondig en het document werd aangenomen.

Stemming

De Begrotingswijziging I van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het dienstjaar 2022 wordt in zijn geheel aangenomen met 9 stemmen voor en 1 stem tegen.

Hebben ja gestemd: Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Fouad Ahidar
Heeft neen gestemd: Jan Busselen

Begroting voor het dienstjaar 2023 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9A (2022-2023) – Nr.1

Algemene bespreking

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik verwijs naar het uitstekende schriftelijk verslag en ik dank de Diensten daarvoor.

Stemming

De Begroting voor het dienstjaar 2023 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 9 stemmen voor en 1 stem tegen.

Hebben ja gestemd: Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Fouad Ahidar
Heeft neen gestemd: Jan Busselen

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2022/2 van het Meerjarenplan 2022-2025 en de vaststelling van de kredieten voor het jaar 2023 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 6 (2022-2023) – Nrs. 1, erratum en 2

Algemene bespreking

Mevrouw Els Rochette, verslaggever: Ik dank de Diensten voor het uitstekende verslag en het snelle werk. De commissievergadering vond immers plaats op dinsdagnamiddag 13 december 2022.

Ik verwijs naar het verslag.

De voorzitter: Namens iedereen dank ik ook de Diensten. Het verslag moest binnen de twee dagen klaar zijn. Er is schitterend werk geleverd.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ook ik wil de Diensten danken voor hun snel en deskundig werk. Ik ga geen extra toelichting geven. We hebben uiteraard dinsdag in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid alles besproken.

Ik wil nog wel terugkomen op een vraag van mevrouw Cieltje Van Achter in de commissievergadering over de ontvangsten van de exploitatiebegroting van het Meerjarenplan. Zij merkte een verschil op tussen de toelichting over de ontvangsten op pag. 27 en de verklarende nota en toelichting van de middelen van de VGC op pag.'s 31 tot 33. We hebben dat met haar besproken. We hebben gemerkt dat de schriftelijke toelichting bij het trekkingsrecht van het Brussels Hoofdelijk Gewest de energiesteun van het Brussels Hoofdelijk Gewest van 3,38 miljoen euro niet was opgenomen. Die staat wel in de begroting. Er is dus geen fout in de cijfers van de begroting of in de tabellen. Enkel in de toelichting bij de cijfers van de laatste controle ontbreekt dit. Ik wil mevrouw Cieltje Van Achter bedanken voor de opmerkzaamheid en we hebben dit onmiddellijk rechtgezet. We hebben een erratum aan de documenten toegevoegd. In dat erratum passen we op de bewuste pag.'s van de toelichting de ontvangsten van 70,62 miljoen euro aan naar 74 miljoen euro.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik merk bij deze aanpassing van het Meerjarenplan een aantal parallellen met het begrotingswerk in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement en helaas ook met wat er op het federale niveau gebeurt. Dat is allesbehalve een compliment. Ik beschuldig er niemand van bewust de begroting te manipuleren of gigantische schuldenputten te graven, maar ik stel wel vast dat er slordig met de begroting is omgesprongen en dat zou niet mogen. We hebben gisterenmiddag pas na 17.00 uur de gevraagde extra cijfers van het College ontvangen, waaruit blijkt dat er een materiële fout in de begroting werd vastgesteld. Neen, ik vraag niet het ontslag van de collegevoorzitter, maar ik vraag me toch af hoe dit is kunnen gebeuren. De federale staatssecretaris van Begroting is moeten opstappen wegens een zogenaamde materiële fout, waarvan we nota bene eigenlijk toch wel weten dat het geen materiële fout was, maar gewoon een correcte begroting. Enige waakzaamheid is dus gepast als dit College de rit wil uitzitten tot 2024.

Onze fractie levert natuurlijk geen half werk. We hebben de documenten grondig doorgenomen en mevrouw Cieltje Van Achter heeft tijdens de commissiebespreking aangegeven dat er een stijging van de ontvangsten met 17 miljoen euro was ingeschreven in het Meerjarenplan. Bij nader inzicht was niet het hele bedrag terug te vinden bij de ontvangsten van de verschillende overheden. Bij het narekenen van die extra ontvangsten kwamen we uit bij 11 miljoen euro. Er was dus 6 miljoen euro aan extra ontvangsten niet te verklaren. De collegevoorzitter antwoordde in de commissievergadering stellig dat onze fractie de cijfers verkeerd had begrepen. Er is geen 6 miljoen euro verloren, zei ze. Nu blijkt dat er wel degelijk een materiële fout stond in de documenten die aan de Raad werden bezorgd. De trekkingsrechten vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waren foutief ingeschreven. Er ontbrak maar liefst 3,38 miljoen euro bij de inkomsten. Dergelijke nonchalance in de begroting zijn we niet gewoon in deze Raad. Is deze begroting ook met een whatsappje goedgekeurd? Dit is toch een kwalijke zaak dat er miljoenen misrekend worden. Ik zou graag een definitief overzicht ontvangen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Zoals ik daarnet al zei, kloppen de begrotingscijfers en de tabellen. In de schriftelijke toelichting werd een bedrag aan inkomsten – dat pas laat bevestigd werd – niet opgenomen, maar de begroting en de tabellen kloppen volledig.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Hebben we een volledig overzicht met alle definitieve cijfers?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ja, dat zijn de begrotingsdocumenten.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik stel vast dat de VGC niet veel last lijkt te hebben van de crisissen. De ontvangsten stijgen dit jaar met 17 miljoen euro, van 190 miljoen naar 207 miljoen euro. Het beschikbaar budgettair resultaat steeg dit jaar met 16 miljoen euro ten opzichte van de vorige aanpassing van het Meerjarenplan, van 71,5 miljoen euro naar 87,4 miljoen euro. Ook volgend jaar stijgt het beschikbaar budgettair budget met meer dan 20 miljoen euro, van 57 miljoen naar 77 miljoen euro. We kunnen besluiten dat de VGC er ‘warmpjes’ bijzit. Dat is op zich natuurlijk goed. Gelukkig heeft de Vlaamse Gemeenschap niet dezelfde financiële problemen als heel wat andere Brusselse instellingen. De Brusselse context is helaas veel minder rooskleurig. Heel wat Brusselse gemeenten moeten aankloppen bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor een noodlening en worden onderworpen aan een financieel herstelplan. Het Gewest op zijn beurt doet het nog slechter met een tekort van 25 % op de begroting en een gigantische schuldenput. Ook een aantal Vlaamse centrumsteden, zoals Brugge, Roeselare, Kortrijk en Gent hebben het moeilijk. Dat is dus niet het geval voor de VGC en daar heeft het Vlaams toezicht veel mee te maken.

Ik las in het commissieverslag dat alle partijen het nieuwe systeem van het Meerjarenplan en de aanpassingen zeer positief onthalen. Misschien kunnen we allemaal samen Vlaams minister Mathias Diependaele hiervoor bedanken. Hij waakt als een goede huisvader over de Vlaamse centen. Alleen PVDA heeft blijkbaar wat moeite met de cijfers. Misschien is een cursus economie hier op zijn plaats. Groen pleit er zelfs voor om dit systeem ook op andere niveaus in te voeren in Brussel. Waarop wachten we? De bevoegde minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is aanwezig. Misschien is dit een deel van de oplossing om die dramatische begroting recht te trekken en om een antwoord te bieden op de vernietigende commentaren van het Rekenhof. Groen heeft de oplossing gevonden in het Vlaamse systeem dat we hier implementeren. Laten we hier dan ook werk van maken.

Collega Cielte Van Achter merkte ook op dat er zeer grote verschuivingen zijn bij de investeringen. Voor dit jaar is het investeringsbudget nog verder gedaald. Initieel werd dat voor 2022 begroot op 130 miljoen euro. In de aanpassing, die voor het zomerreces plaatsvond, daalde het investeringsbudget naar 116 miljoen euro. In de aanpassing die nu voorligt zijn de investeringsuitgaven verder gedaald naar 89 miljoen euro. Dus 40 miljoen euro minder dan initieel begroot. Op een jaar tijd is dit toch enorm veel. In de commissievergadering hebben we om uitleg gevraagd en om een overzicht van welke investeringen er worden verschoven. We moesten tevreden zijn met het antwoord dat de VGC met middelen schuift. Dat volstaat toch niet volgens mij. We zouden toch een tabel moeten kunnen krijgen waarin verduidelijkt wordt over welke projecten en investeringen het gaat en welke termijnen hier worden gehanteerd.

Ik kom ook terug op de overdracht van een aantal organisaties en subsidies naar de VGC. Dit

is een kwalijke evolutie die we van nabij zullen blijven opvolgen. We zijn vooral bezorgd over de organisaties die reeds structureel ondersteund worden door de GGC en die bijkomend een subsidie van de VGC ontvingen. De VGC was vaak de enige Nederlandstalige subsidiërende instantie bij die organisaties. De garantie op Nederlandstalige dienstverlening brokkelt dus af, aangezien de GGC dit absoluut niet biedt.

Volgens de collegevoorzitter is het logisch dat als verenigingen een tweetalige werking hebben, dat die worden betaald door een tweetalige overheid. Maar helaas is dat pure fictie in dit Gewest. Zo moeten alle gemeenten verplicht wettelijk tweetalig zijn en ook een Nederlandstalige dienstverlening ontwikkelen zoals scholen en crèches, maar we weten dat dat absoluut niet het geval is. Als zij en de GGC geen deftige Nederlandstalige dienstverlening aanbieden, wat verzekert ons dan dat die organisaties niet dezelfde weg zullen opgaan?

De positie van het Nederlands in dit Gewest is broos. Onze rechten worden permanent met de voeten getreden. Waar zijn we mee bezig indien we vanuit de VGC deze beweging zelf versnellen? Het is essentieel dat we vanuit de Vlaamse Gemeenschap Nederlandstalige vzw's ondersteunen, en dat hun dienstverlening perfect Nederlandstalig verloopt. Als we dit loslaten, dan zitten we op een hellend vlak.

Ik vind het bijzonder jammer dat deze zogenaamde *cocomisering en stoemelings* door het voltallige College wordt ondersteund. Helaas werd de Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden hierbij niet betrokken.

Er was bovendien geen enkele financiële noodzaak voor de VGC want het geld geraakt blijkbaar zelfs niet op tijd buiten. Waarom doen we een dergelijke operatie? Voor een aantal organisaties, zoals D'Broej en Pigment, dreigt er meer administratieve overlast te komen. Volgend jaar zullen zij verantwoording moeten afleggen aan een bijkomende overheid. Dat is toch geen efficiëntiewinst?

Verder ga ik in op twee grote infrastructuurprojecten. Ten eerste, is er de vechtsportzaal bij de VUB. De totale kostprijs hiervan bedraagt 4 miljoen euro. We weten intussen hoe dit project wordt gefinancierd. De VUB betaalt zelf 2.175.000 euro. Daarnaast komt er 725.000 euro subsidie van Sport Vlaanderen voor bovenlokale sportinfrastructuur, 700.000 euro uit het Vlaams Brusselfonds, een tussenkomst van 250.000 euro van de Vlaamse Boksliga en tot slot, 100.000 euro van de VGC voor sportmateriaal. In vergelijking met de totale kostprijs draagt de VGC dus slechts bij voor 2,5 %. Wat leren we hieruit? Vlaanderen blijft massaal investeren in sportinfrastructuur in Brussel. Dit is een van de weinige nieuwe, grote sportzalen in Brussel die er tijdens deze legislatuur komen. Het heeft helaas niet aan de VGC gelegen. Het lijkt erop dat de VGC dit project nogal stiefmoederlijk heeft behandeld.

Een tweede project is Abattoir, voor de realisatie van een nieuw zwembad. Opnieuw stellen we vast dat Vlaanderen fors investeert in sportinfrastructuur in Brussel. Wat betreft de financiering weten we tot dusver dat de VGC reeds 1,8 miljoen euro bijdroeg. Daarnaast, en dat is nieuw, zal Vlaanderen via stadsvernieuwingsmiddelen de VGC een subsidie toekennen van 3,4 miljoen euro. Dan rest nog de vraag wat de bovenlokale sportinfrastructuur betreft. Voor zover ik weet, heeft de VGC hiervoor nog geen dossier ingediend. Er werden nochtans al een hele reeks projecten goedgekeurd. Er is een herkansing in maart 2023, maar dan moet er natuurlijk een volledig dossier worden ingediend. Waarom is dat tot dusver niet gebeurd?

Ik hoop natuurlijk dat dit project een echte meerwaarde betekent voor de Vlaamse Brusselaar en voor de Vlaamse scholen. Al die Ketjes moeten vandaag vaak een hele schoolcarrière doormaken zonder een zwembad te hebben gezien. Ik hoop dat er duidelijke afspraken zijn met de Vlaamse scholen, zodat zij er zeker gebruik van kunnen maken.

Ik kom bij een ander nijpend tekort. Iedereen weet dat Brussel kampt met een groot tekort aan kinderopvangplaatsen. Dat wetende is het bijzonder pijnlijk om te zien dat de VGC nalaat de beloofde uitgaven in kinderopvang te doen en de nodige plaatsen te creëren. De beloofde investeringen in infrastructuur daalden met een kwart ten opzichte van de oorspronkelijke budgettering. De exploitatie-uitgaven, die bestemd zijn voor de creatie van nieuwe opvangplaatsen, daalden zelfs met een derde. Wanneer mevrouw Cieltje Van Achter vraagt wat hiervan de concrete impact is, dus hoeveel plaatsen hierdoor nog niet werden geprefinancierd in 2022 en wat de toekomst brengt, dan krijgen we gewoon geen antwoord. Dat is toch ontstellend.

Wat staat er op het palmares na drie jaar collegevoorzitterschap? Bitter weinig, als het mij wordt gevraagd. Ik heb de begrotingsbesprekingen in het Vlaams Parlement gevolgd. De heer Stijn Bex, partijgenoot van de collegevoorzitter, was bikkelhard voor de Vlaamse Regering. Hij vroeg deze week nog: *“Wat doet de Vlaamse Regering voor kinderopvang in Brussel?”*

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het klopt dat die vraag daar moet worden gesteld, de Vlaamse Regering is bevoegd voor kinderopvang in Brussel.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): U bent toch ook bevoegd? U kan toch niet achterover leunen en zich niets aantrekken van kinderopvang?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Wij evenaren de inspanningen van de Vlaamse Regering.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): De collegevoorzitter is het eerste aanspreekpunt. Uw antwoord is helaas typerend voor uw inzet voor de Vlaamse gemeenschap en de kerntaak als collegevoorzitter. U zegt dat Vlaanderen het moet oplossen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Vlaanderen is bevoegd voor Brussel.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Waarvoor bent u dan bevoegd?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Wij evenaren de inspanning die de Vlaamse overheid doet, terwijl de bevoegdheid niet bij ons ligt. Wij doen dat omdat Vlaanderen te weinig doet.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Dat gebeurt wel met Vlaamse middelen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De bevoegdheidsverdeling moet misschien eens worden herbekeken. De middelen komen steeds meer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik vind dit antwoord helaas typerend voor de aanpak van het College. Dat is betreurenswaardig, want het probleem van de kinderopvang is

nergens zo groot als in Brussel. Er is een enorme uitval. Naar wie moet men daarvoor kijken? Toch de collegevoorzitter? De handen daarvan afvegen, vind ik geen antwoord voor al die ouders die oplossingen moeten vinden voor verdwijnende plaatsen of plaatsgebrek. Zij vinden geen plaats meer voor hun kind in een Nederlandstalige crèche. Dit heeft toch urgentie? Op zijn minst moet de collegevoorzitter toch de noodzaak erkennen, wat blijkbaar niet gebeurt?

Waar zijn de cijfers? Zal de meerjarendoelstelling worden behaald? Toon ons eindelijk eens die cijfers. We vragen daar al enkele jaren naar. Zelfs de fractie van de collegevoorzitter vroeg naar die cijfers, maar ik heb ze niet teruggevonden in de toelichting.

Naast het aantal plaatsen in de kinderopvang, is er ook een probleem met de gesco's, de gesubsidieerde contractuele medewerkers. In samenwerking met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen die worden ingezet in de kinderopvang. Broodnodige arbeidskrachten werden aan Franstalige kant snel toegekend, maar aan Nederlandstalige kant opnieuw op de lange baan geschoven.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het is te moeilijk om al uw onwaarheden systematisch te ontcrachten. Ik zal u laten uitspreken en straks reageren.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): In Brussel is de crisis in de kinderopvang het grootst. Er zijn meerdere crèches die moeten sluiten, waardoor ouders ten einde raad zijn. De sector moet zelf inspringen en de druk wordt steeds groter.

In de toelichting heeft de collegevoorzitter het over *goodwill*, maar als bevoegde instantie moet zij toch mee de oplossingen aanreiken. Waarom zijn die gesco's en andere zaken na drie jaar in deze legislatuur nog niet uitgerold? Waarom werd dat nog niet in praktijk omgezet, maar blijft het bij mooie woorden en *goodwill*? Waarop wachten die crèches dan eigenlijk?

Gezien deze feiten kan de N-VA het College geen vertrouwen geven. Dit College gaat het laatste volledige werkjaar in met een mager palmares. 2023 belooft helaas niet veel beterschap.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Het is de laatste keer dit jaar dat er een begroting van 2022 wordt besproken. Dit verloopt volgens het nieuwe systeem, dat werd ingevoerd op initiatief van Vlaanderen. Het zorgt voor een veel duidelijkere samenhang tussen de doelstellingen van het beleid en wat er effectief wordt besteed aan Acties om die te behalen. Het is een grote verandering, ook voor de raadsleden. Er wordt een nieuw jargon gebruikt, en we kijken op een andere manier naar de uitgaven. Ook voor de vele mensen achter de schermen, in de Administratie en de kabinetten, is dit een nieuwe werkwijze. Die overgang is toch – wat ons betreft – bijzonder goed verlopen. We willen iedereen bedanken die daaraan achter de schermen heeft meegewerkt.

De N-VA probeert hier een soort oppositieverhaal na te apen van de grotere broers in het Federaal Parlement. Het komt wel wat kleintjes over. Het enige dat men kan zeggen over de nieuwe aanpak van de begroting is dat er een klein foutje is geslopen in de toelichting van een tabel. Alle cijfers in de tabellen van de begroting zijn correct. Dat wisten de N-VA-fractieleden, maar toch doen ze alsof het niet zo is. Dat de cijfers klopten, kon niet worden gezegd toen de heer Philippe Muylers als Vlaams minister of de heer Johan Van Overtveldt als federaal minister bevoegd waren voor Begroting. Het aantal blunders waarover toen in de

media werd gerapporteerd, en het betrof miljoenen tot miljarden, was niet bij te houden. De lesjes van de N-VA-collega's zijn dus totaal misplaatst.

Wat de Brusselaars wel bezighoudt, is dat we na de coronacrisis onmiddellijk in een energiecrisis zijn terechtgekomen. De energieprijzen en de inflatie stegen enorm. In 2022-2023 ligt de inflatie vijfmaal hoger dan in 2020-2021. Zowel voor de overheid als voor de Brusselse gezinnen brengt dit kopzorgen met zich mee. Er zijn stijgende facturen en de middelen moeten worden aangepast. Veel Brusselaars wachten in angst op de eindafrekening van hun energiefactuur. Daarmee gaat enorme stress gepaard. Dit gaat ook over de doelgroepen waarvoor de VGC werkt. In die context is het voor Groen lovenswaardig en moedig om nog eens 3 % extra te geven aan alle verenigingen die structurele werkingssubsidies van de VGC ontvangen. Meer kan helaas niet, want de VGC heeft geen eigen inkomsten. Voor 97 % is de VGC van andere overheden afhankelijk. Voor ons is het essentieel dat het College, ook in deze moeilijke context, doorzet met een aantal fundamentele speerpunten van het VGC-beleid in Brussel. Dit betreft het creëren van meer plaatsen in de kinderopvang en het onderwijs, en het verlagen van drempels om te participeren in onze samenleving aan cultuur, jeugd, sport, mentaal welzijn en onderwijs. De infrastructuur die we hebben moet zo goed en zo vaak mogelijk worden gedeeld met alle Brusselaars.

Ik wil enkele zaken uit de begroting in de verf zetten die dit mooi illustreren. Er gaat 1,3 miljoen euro extra naar de Brede Scholen. Dat is een significante stijging. We moeten nog zien hoe dit in het komende jaar concreet zal worden ingevuld. De filosofie en participatieve opzet van de hervorming, waarbij driehonderd stakeholders zijn betrokken, is absoluut lovenswaardig. Wij steunen het College daarin volledig.

Steun aan de sector van de kinderopvang is meer dan ooit nodig. Iedereen heeft gezien hoe pijnlijk de situatie is. Dit is het geval in heel Vlaanderen, maar in Brussel stelt het probleem zich het scherpst. In die context brengt het College de grootste inspanning ooit in prefinanciering van het aantal plaatsen. Er is een verdubbeling van de inspanning tegenover de vorige legislatuur. Het is belangrijk om niet te vergeten dat alle middelen voor kinderopvang in Brussel naar Vlaanderen gaan. Dat werd zo vastgelegd in de Bijzondere Financieringswet. Daarna moeten zij in Brussel worden besteed. Een stuk daarvan komt naar de VGC, maar het merendeel komt gewoon in de Vlaamse begroting. Wij hangen dus af van de Vlaamse Regering om dat naar behoren te doen. Als we hier tekortschieten, en dat is inderdaad het geval, dan moeten we kijken naar wat er fout loopt op Vlaams niveau. De VGC kan alleen aanvullend beleid voeren, bv. door prefinanciering. Dat is de realiteit. Met deze begroting doet de VGC dubbel zoveel als de vorige keren. Zeg dus gerust waar er volgens u nog kan worden bespaard op andere plaatsen, zodat er nog meer gedaan kan worden, maar wij denken dat daar niet de oplossing ligt. Volgens ons ligt de oplossing op Vlaams niveau, waar de middelen oorspronkelijk naartoe gingen. Laten we niet vergeten dat het belastinggeld van de Brusselaars ook daarheen gaat.

Voorts is er op vlak van Welzijn een verdere ondersteuning van de Ketjescampagne. Die wordt verder gepromoot. Er komt meer steun voor de lokale dienstencentra en er is – volgens mij ook heel belangrijk – het plan rond e-inclusie. Dat toont het sociale hart van dit College, dat werkt aan vooruitgang en zet de nieuwe technologie goed in, maar zorgt er tegelijk voor dat niemand wordt achtergelaten.

Ook de aanpak van armoede wordt versterkt, met een structurele ondersteuning van organisaties waar armen het woord nemen. Dat ondersteunen wij absoluut. En dan is er natuurlijk Onderwijs, waarover we indrukwekkende cijfers kregen van het collegelid: 3.854 bijkomende plaatsen in het basisonderwijs, 4.584 in het secundair onderwijs. Daarnaast krijgen Zaveldal en Kasterlinden in die context bijkomende middelen. Dat is opnieuw een mooie illustratie van het transversale werken, over beleidsdomeinen heen. Er komen 50 plaatsen bij in Kasterlinden, en dat is goed nieuws voor gezinnen met belangrijke zorgnoden. Wij kijken er trouwens naar uit om met de Commissie bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw in 2023 Zaveldal te bezoeken. Dat zal ons een nog beter beeld van de werking geven.

Tijdens de bespreking in de bevoegde commissie stelde ik een vraag over de uitwisseling van taalleerkrachten. Daar geloven wij rotsvast in om het taalonderwijs nog te versterken. Dat is nu al een grote troef van de VGC, en we waren blij te horen van het collegelid dat dertig scholen willen meewerken aan een betere taalontwikkeling na de projectoproep van het collegelid. Van die scholen stappen er uiteindelijk zes in het uitwisselingsproject. Daar komen we zeker volgend jaar nog op terug.

Een ander punt is de onderwijsinfrastructuur. Er wordt meer geïnvesteerd in de vergroening van de speelplaatsen. Daarover kunnen we nog een debat voeren met de gewestelijke minister van Leefmilieu.

Wat Cultuur, Jeugd en Sport betreft, zijn we enthousiast over de focus van À Fonds op collectieven en verwijs ik voorts graag nogmaals naar de oproep van mevrouw Lotte Stoops, die aangaf dat het – zeker in crisistijden – goed is om in te zetten op *commons*. We zijn ook blij dat collegelid Pascal Smet daar volop mee aan de slag gaat en dat op verschillende manieren vertaalt in de werking die hij samen met de verenigingen in de sector op poten zet.

De Vlaamse Regering verhoogt de bijdrage dit jaar met 17 miljoen euro voor de komende drie jaar. Dat is aanzienlijk. Een nuance daarbij is evenwel dat 61 % daarvan dient voor de indexering van de lonen van het onderwijzend personeel. Dat is uiteraard een wettelijke verplichting, maar de dotatie waaruit de VGC haar werkingsmiddelen moet halen en de subsidies stijgen niet evenredig mee met de inflatie. Ze stijgen aanzienlijk minder hard.

Brussel doet wel meer. Vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stijgen de ontvangsten met bijna 21 miljoen euro. Dat is een belangrijk verschil. Het Rekenhof heeft in dat verband ook vragen gesteld bij de Vlaamse begroting en gaf aan dat dat een bewuste keuze van de Vlaamse Regering is om eenmalige compensaties te geven, in plaats van een indexering door te voeren. De facto komt dat uiteindelijk neer op besparingen. Een voorbeeld daarvan is dat, als men de twee opnieuw vergelijkt, Vlaanderen 1 miljoen euro aan energieprijzen aan de VGC geeft om de stijgende energieprijzen het hoofd te bieden. Dat is evenveel als de Zoo van Antwerpen krijgt in deze uitzonderlijke energiecrisis. Het verschil is dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest daar 3,4 miljoen euro voor veil heeft.

Helaas gaat de Vlaamse Regering dus onder de lat door als we kijken naar wat we redelijkerwijs zouden kunnen verwachten op basis van de inflatiecijfers. Ze voert op die manier in feite een verborgen besparing door, waarmee het College het dan maar moet doen.

Ik besluit, collega's, dat in deze moeilijke context deze Raad toch volop voortgaat met een beleid waarin een groen en sociaal hart wordt getoond. De prioriteiten blijven de leidraad, ook in deze moeilijke tijd. Uiteraard steunen wij met veel overtuiging deze begroting.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Het is een traditie, maar ook nu wil ik de Diensten danken omdat ze ook dit jaar weer uitstekend werk hebben verricht. Wij kunnen alleen maar dankbaarheid tonen voor het feit dat ons werk zo goed omkaderd wordt en het op die manier veel gemakkelijker werken is.

In die sfeer van dankbaarheid, die goed past bij de tijd van het jaar, moet ik toch zeggen dat de Beleidsverklaring, die we in september hebben gekregen, mij altijd een beetje doet denken aan een nieuwjaarsbrief. Ook andere collega's merkten het al op, maar in die zin betreur ik het dat het altijd weer zo lang wachten is. Er zit altijd zoveel tijd tussen de Beleidsverklaring en de begroting. De begroting is immers de staving van al die mooie beloften die gemaakt zijn, of zou dat althans moeten zijn. Net zoals toen ik klein was en mijn nieuwjaarsbrief voorlas aan mijn meter en peter, waarin ik telkens heel veel beloften deed die ik niet altijd kon aanhouden, moeten we ook hier vaststellen dat de vele mooie beloften uit de Beleidsverklaring ook niet gehouden worden als men de begroting ernaast legt.

Dat is misschien een goed voornemen dat dit College zou kunnen maken: in de toekomst de twee beter op elkaar laten aansluiten.

Een tweede bedenking van algemene aard, die me toch even van het hart moet als ik de teksten en verslagen erop nalees, is hoe polariserend dit College zich opstelt, vooral bij monde van leden van de meerderheid, over de rol die andere overheden opnemen. Het gaat dan in het bijzonder over de rol die de Vlaamse overheid moet opnemen in Brussel – en ze moet dat niet enkel, ze doet dat ook daadwerkelijk.

Er zijn inderdaad veel uitdagingen – kinderopvang is er maar een van – maar *the only way is up*, en alleen door samen te werken zal er vooruitgang worden geboekt. Wie trouwens de budgetten bekijkt, kan niet beweren dat Vlaanderen hier kansen laat liggen, wel integendeel.

Een concreet voorbeeld daarvan is als mensen zich geroepen voelen om een litanie af te steken, bv. over het feit dat de jaarlijkse groeivoet van het Stedenfonds de indexatie niet evenaart. Dat lijkt me dan een bewust verkeerde weergave van de feiten. Ik wil dat hier dan ook even rechtzetten. Het gaat immers natuurlijk – en dat 'vergeet' de vraagsteller dan wellicht gemakshalve – over een vastgelegde jaarlijkse groeivoet van 3,5 %. Die staat vast en ik heb nooit klachten gehoord dat dat te veel zou zijn. Men sprak daar met geen woord over. Misschien moet degene die dat zomaar in een commissie poneert, eens een rekensommetje maken: hoeveel geld zou de VGC zijn misgelopen als men gewoon de indexering had gevolgd, in plaats van de jaarlijkse groeivoet van 3,5 %, die natuurlijk veel hoger ligt? Het is altijd goed om eerst even na te denken, te rekenen en na te gaan of men wel met kennis van zaken spreekt vooraleer men zulke beweringen doet.

Een tweede punt, waar ik niet al te lang bij stil wil staan, is dat het niet de eerste keer is dat er een foutje in de begroting sluipt. Dat kwam aan het licht dankzij het grondige speurwerk van collega Cieltje Van Achter. Het is altijd beter om met correcte stukken en cijfers te werken. Dat is misschien een aandachtspuntje, maar meer wil ik daar niet over zeggen.

Daarnaast vind ik het ook normaal dat er hier gerefereerd wordt aan de crisissen die ons blijven achtervolgen. Eerst was er de coronacrisis, en toen we dachten dat we die achter de rug hadden, zaten we volop in een energiecrisis, waar we te maken hebben met een op hol geslagen inflatiespiraal. Er is ook oorlog in Oekraïne enz... De vraag die ik me hierbij stel, is: in hoeverre hebben die crisissen een impact op de begroting van de VGC? Welke meerkosten maakt het College bv. in het kader van de opvang van nieuwkomers? Inzake de energiecrisis vind ik het een beetje slap dat het College zich hierachter wil verschuilen. Ten eerste, is het een crisis die zich al langer aftekent; het is niet iets wat ons nu plots overkomt. Voorts staan de inspanningen in het kader van het klimaat en de klimaatomslag sinds dag een ingeschreven in het Bestuursakkoord. Dat was van meet af aan een van uw doelstellingen. Als u dus nu beweert daar nog altijd last van te hebben en gedwongen bent tot extra uitgaven, dan lijkt het me duidelijk dat het College heeft nagelaten om echt werk te maken van de doelstellingen, die al vanaf dag een in de meerderheidsteksten stonden. U schreef toen zelfs letterlijk: *“Het is vanzelfsprekend dat de overheid binnen enkele jaren klimaatneutraal is.”* De vraag is dus wat u doet om dat te realiseren.

Wat de laatste jaren ook consequent terugkomt, al wordt het nu wel heel acuut, is dat de personeelskosten wel zeer fors groeien. Corrigeer mij alstublieft als ik me vergis, want dat kan altijd, maar als ik het goed heb, zou het over een toename van 10 miljoen euro gaan. Vooraleer u mij voor de voeten werpt dat dat een detailvraag is die ik maar eerder had moeten stellen: wel, het is geen detailvraag, ik vind dat politiek zeer relevant. Ik vraag me immers af hoe we dit zullen kunnen blijven aanhouden, hoe we dit financieren als de groeikosten blijven stijgen zoals nu.

Ik ga nu even in op de inhoudelijke dossiers in de verschillende beleidsdomeinen. Iets wat mij en andere collega's na aan het hart ligt, is dat ik merk dat wij vaak – soms meerderheid en oppositie samen – resoluties goedkeuren waaraan nauwelijks gevolg wordt gegeven. Een goed voorbeeld is de resolutie pleegzorg. Als ik me niet vergis, werd die unaniem aangenomen. Dat is ondertussen een jaar geleden, maar het blijft wachten. Ik heb daar nog geen enkele concrete uitwerking van gezien en vind er ook niet meteen iets over terug. Ik ben dus zeer benieuwd, en ik zie u nu met de ogen rollen, mevrouw de collegevoorzitter. Taal is niet alleen verbaal, maar is ook lichaamstaal, dat vergeten mensen weleens. Ik ben dus heel benieuwd wat u straks verbaal zult zeggen over wat u wilt doen rond pleegzorg, om ervoor te zorgen dat de engagementen, die wij met z'n allen hebben genomen, waargemaakt worden.

Over de GGC en de overheveling van een aantal projecten stelde ik tijdens de vorige zitting ook al een vraag, maar ik blij daaromtrent met heel veel onzekerheden zitten. Ik ben wel bezorgd, want het is me nog altijd niet duidelijk wat er nu precies met die middelen gebeurt. Ik blijf ook de motivering om die middelen over te dragen vreemd vinden. Die organisaties hebben een doelpubliek dat ruimer is dan Nederlandstaligen, maar als die redenering wordt doorgetrokken, moeten we elk project dat door de VGC wordt betoelaagd, overdragen naar de GGC. Het is immers de opdracht om 30 % meer anderstaligen te bereiken. Het is dus een vreemde argumentatie.

We weten dat de GGC pas op het einde van het jaar uitbetaalt. De organisaties die nu overgedragen worden, riskeren er dus een financiële kater aan over te houden. Ik verzin dat niet, dat zijn signalen die me bereiken vanop het terrein. Ze vragen zich af hoe het College kan garanderen dat hun werking niet in het gedrang komt. Kan het College dat?

De vraag is ook of de GGC het Jeugdbeleid kan financieren. Ik denk bv. aan D'Broej, een organisatie die een subsidiebedrag van 700.000 euro ontvangt en nu wordt overgedragen aan de GGC. Zijn zij hiervoor bevoegd? De fundamentele vraag is hoe het College de vooropgestelde doelen zal halen in de beleidsdomeinen waar nu minder geld naartoe gaat. Gaan jullie met minder hetzelfde doen of hadden jullie te ruim begroot?

Er staan natuurlijk ook positieve zaken in deze begroting. Net als vorig jaar wil ik de inspanningen van collegelid Sven Gatz aanhalen. Niet alleen realiseert hij de capaciteit die vooropgesteld wordt, ook het initiatief om te werken met een stuurgroep om dossiers goed op te bouwen, functioneert goed. Ik wil wel nog een kanttekening maken waar het College geen enkele verantwoordelijkheid treft. Het lijkt mij een zorgwekkende evolutie dat bij de reorganisatie van *urban.brussels* de scholendienst eraan moet geloven. Het kan bijna niet anders dan dat het verkrijgen van bouwvergunningen en de bijhorende begeleiding minder vlot zal lopen. Het meest performante luik van het College zal dus enkel aangehouden worden als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het tempo kan blijven aanhouden. Ik duim alvast voor de best mogelijke resultaten.

Tot slot, ga ik graag nog even in op het investeringsplan voor de gemeenschapscentra dat we in handen kregen dankzij de technische vragen die we voorafgaandelijk konden insturen. Het valt mij meteen op dat de, nochtans met veel bombarie, aangekondigde werken in GC De Maalbeek ontbreken. Wat kan daar de reden voor zijn? De eerste studies over een renovatie dateren al van 2009. Sinds 2009 leeft men in Etterbeek en omstreken dus op hoop. Kan het College dat toelichten?

Deze begroting bevat dus enkele goede, maar zeker ook enkele bedenkelijke keuzes.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): We hebben een boeiende discussie gevoerd in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid en we zullen die hier niet herhalen. Als ik de collega's op het spreekgestoelte hoor, krijg ik een beetje een wrang gevoel. Er worden weliswaar enkele pertinente vragen gesteld, maar er worden ook zaken bijgesleurd die hier niet aan de orde zijn. Ik denk dan bv. aan verwijzingen naar de federale of andere overheden. Men gaat dan voorbij aan het gevoel dat we hier eigenlijk zouden moeten delen. We maken immers deel uit van het parlement van een van de best werkende instellingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We kunnen dat hier echter niet merken. Deze instelling is van essentieel belang om de hoofdstedelijke functie van en de Nederlandstalige aanwezigheid in ons Gewest te waarborgen. We moeten er net bijzonder fier op zijn, want ze wordt aangestuurd door een klein College dat snel en kort op de bal speelt. Ze kan rekenen op een uitstekende Administratie die tot een van de betere van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest behoort. Het is ook een instelling die op het terrein heel veel betekent voor wie te maken heeft met de Nederlandstalige gemeenschap in het Gewest. Mijn fractie wilde dit toch benadrukken. We hebben het volste vertrouwen in het College en we hopen dat de collega's in de Raad ook meer enthousiasme aan de dag zouden leggen wanneer ze over de VGC spreken.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ieder jaar opnieuw buigen wij ons over de begroting van de VGC. Zonder het harde werk van de Administratie, de kabinetten en de Diensten zou dat onmogelijk zijn. Ik wil hen namens mijn fractie dan ook hartelijk bedanken voor de overzichtelijke begrotingstabellen. Een transparante begroting is in een gezonde

democratie van essentieel belang. We kregen ook een duidelijke uitleg en antwoorden op de vragen die we in de commissievergadering stelden.

Dat we sinds kort over een Meerjarenplan spreken, biedt tevens ook perspectief. Maar als de voorbije jaren ons iets hebben geleerd, is het dat de toekomst onzeker is. Na een coronacrisis zitten we nu met een torenhoge inflatie en een energiecrisis. Veel mensen en organisaties zitten op hun tandvlees.

Vandaag moeten we ons veel vragen stellen. Hoe willen we dat de VGC de Brusselaars ondersteunt? Hoe willen we dat de VGC de organisaties ondersteunt? Waar liggen de prioriteiten voor volgend jaar en de jaren erna? Kortom, waar staat de VGC voor?

Onze fractie ziet in deze begroting in ieder geval een solidaire en inclusieve VGC terug. Op het terrein, vanuit jeugd-, kunst-, onderwijs- en welzijnsorganisaties en de Brusselaars, hoor ik veel enthousiaste geluiden.

Er komt een eenmalige energiepemie voor organisaties, verenigingen en onderwijsinstellingen. Die extra premie zal voor veel organisaties echt het verschil maken. Wij hopen dat deze organisaties ook de volgende jaren van nabij opgevolgd zullen worden, want de energiecrisis zal zich jammer genoeg nog enkele jaren laten voelen. Zeker de organisaties die grotendeels afhankelijk zijn van de VGC voor hun subsidies zullen we in de gaten moeten houden. Het zou bijzonder kwalijk zijn als de energiecrisis de werking van onze fantastische welzijnsprojecten en jongeren- en culturele organisaties zou afremmen en dat hun opgebouwde kennis en werking verloren zou gaan.

Verder wil ik het hebben over het Nederlandstalig onderwijs. Een op vijf Brusselse Ketjes zit vandaag op een Nederlandstalige school. Daarom moeten we ervoor zorgen dat ons onderwijs ook kwalitatief sterk is. Het biedt immers kansen aan onze jonge Ketjes om zichzelf te ontplooien tot sterke burgers en straks mee te bouwen aan een inclusief Brussel.

Goed onderwijs begint met een goede leerkracht voor de klas. Vandaag zijn er simpelweg te weinig leerkrachten. Zorgondersteuners, directeurs en steeds vaker ook mensen zonder de juiste opleiding komen zo voor de klas te staan. De kwaliteit van het onderwijs en het welzijn van de leerlingen en leerkrachten staat onder druk.

Veel leerkrachten in de Nederlandstalige scholen in Brussel wonen in Vlaanderen. Hen overtuigen om in Brussel te blijven, wordt alsmaar moeilijker. De visie van de Vlaamse Regering strookt niet met de Brusselse realiteit. Recent nog kwam er een duidelijke 'nee' vanuit Vlaanderen met betrekking tot de Brusselpremie die leerkrachten moet motiveren om in Brussel aan de slag te gaan. Ook meertaligheid wordt allesbehalve gewaardeerd door Vlaams minister Ben Weyts. Dat zijn nochtans twee punten die het onderwijs in Brussel aanzienlijk zouden verbeteren. De VGC moet dus een compenserend en flankerend beleid voeren omdat de Vlaamse Regering niet thuis geeft. We mogen de toekomst van onze kinderen niet overlaten aan de onverschilligheid in Vlaanderen. We zijn de VGC enorm dankbaar voor dat beleid. Het feit dat de VGC vandaag budget voorziet voor de terugbetaling van inschrijvingsgelden voor zijinstromers en dat ook de lerarenbonus met 20 % verhoogd wordt, toont aan dat de VGC het probleem van het lerarentekort serieus neemt. We zijn daar dankbaar voor, maar laat ons alsjeblieft de vinger aan de pols houden. Snel handelen en bijsturen. Gokken met de toekomst van onze kinderen is onaanvaardbaar.

Ook zijinstromers en pendelaars uit Vlaanderen zijn slechts een deel van de oplossing. Meer Brusselaars voor de klas en het beroep opwaarderen, daar ligt voor ons de sleutel tot de toekomst. Het eerste wat je nodig hebt om daar goed mee om te kunnen gaan, is een volledig schoolteam. Gemotiveerde leerkrachten die de uitdagingen van een Brusselse klas begrijpen, zijn primordiaal. Enkel zo creëren we werkelijk gelijke kansen op school. Dat de VGC extra geld uittrekt voor *urban education* en stadsleerkrachten, juichen we daarom zeker toe.

Daarnaast moet onderwijs voor elk kind gelijke kansen bieden. Laat ons er daarom voor zorgen dat alle kinderen vanuit eenzelfde basis kunnen vertrekken. Dat is vandaag helaas niet het geval. Kinderen die met een lege maag of een lege brooddoos naar school komen, kunnen zich niet concentreren op de schoolbanken. De VGC zet dan ook in op armoedebestrijding op scholen. Er wordt zelfs 286.000 euro voorzien voor de extra ondersteuning van kwetsbare leerlingen. Dat geld gaat vandaag hoofdzakelijk naar schoolboeken en schoolmateriaal, schoolzwemmen, opvangkosten, schooluitstappen en menstruatiemateriaal. Blijkbaar doen maar weinig scholen beroep op de subsidie die de mogelijkheid biedt om ook schoolmaaltijden aan te bieden. De VGC zou volgens one.brussels-Vooruit meer moeten doen om die optie te promoten bij de scholen. Als we verwachten dat een kind de hele dag op school doorbrengt, mag daar best een gezonde maaltijd tegenover staan. Zeker als je weet dat vandaag in dit Gewest heel veel – zelfs werkende – ouders een beroep moeten doen op voedselbedeling, is dat een maatregel die een heel groot verschil zou kunnen maken voor de toekomst van de kinderen. Het gaat hier om basisvoorzieningen.

Daarnaast verziekt pestgedrag de schooltijd van veel jonge Brusselaars. Dat heeft niet alleen een gigantische impact op de schoolresultaten van kinderen net als het feit dat ze honger hebben op de schoolbanken, maar ook hun mentaal welzijn lijdt daar enorm onder. Mijn fractie vraagt daarom of er nog specifieke middelen gaan naar de strijd tegen pesten.

Een stad die zorg draagt voor iedereen, is voor one.brussels-Vooruit een belangrijk streefdoel. Het leven in een stad als Brussel kan overweldigend zijn. Eenzaamheid wordt weleens een sluipende moordenaar genoemd. Zowel ouderen die nog weinig familie hebben en jonge Vlamingen die naar Brussel verhuizen voor hun eerste job, voelen zich vaak eenzaam in deze grote stad. Het doet daarom deugd dat ook de VGC een nieuwe projectoproep uitschrijft om goede praktijken op te starten die een voorbeeld kunnen zijn in de strijd tegen vereenzaming en sociaal isolement. Ik dank het College voor die extra inspanningen in 2023 en om daarmee al een antwoord te geven op de hoorzittingen in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin over eenzaamheid. Het doet deugd dat jullie horen met welke thema's de Raad bezig is.

Vandaag voeren Vlaamse ouders met hun baby's actie vanuit de publiekstribunes in het Vlaams Parlement omdat er een zwaar gebrek aan kwalitatieve kinderopvang is in Vlaanderen. Vlaanderen verkeert in een ware crèche-crisis en slaagt er vandaag niet in om die op te lossen. Ook in Brussel bleek er afgelopen jaar een tekort aan zorgprofessionals en kinderbegeleiders. Blijkbaar hebben niet alle collega's gelezen dat de VGC in 2023 haar budget verviervoudigt om dat tekort op te vangen. Dat is zeer bemoedigend. Maar, naast het wegwerken van het begeleiderstekort, moeten we ook de kwaliteit van de kinderopvang garanderen. Inspecties moeten voldoende aandacht krijgen zodat ouders met een gerust hart hun kinderen kunnen afzetten in de crèche. Uit het antwoord op de mondelinge vraag heb ik gehoord dat de inspectie vooral een Vlaamse bevoegdheid is.

Bovendien hebben we meer dan elders in Brussel nood aan een laagdrempelige en nabije dienstverlening via o.a. consultatiebureaus. De keuze van Vlaanderen om de Gezinsbond de inrichtende organisatie te maken bij het nieuwe Huis van het Kind, terwijl de VGC ook intekende op de oproep, is onbegrijpelijk. Ik bedank de VGC voor haar constructieve houding om goed samen te werken met de Gezinsbond. Ik spreek graag de wens uit dat er geen consultatiebureaus zullen sluiten want dat is een laagdrempelige dienstverlening voor Nederlandstalige ouders in dit Gewest. Dat zou een onbegrijpelijke keuze zijn. Ik heb al uit antwoorden op vorige vragen vernomen dat u daar ook achterstaat.

Nog een rode draad waar mijn fractie sterk voor te vinden is, is de aandacht voor taal. Want talenkennis is het grootste kapitaal. Dat gebeurt door zowel het Nederlands te stimuleren via o.a. de promotie van het Nederlands als speel- en leestaal, alsook door ruimte te bieden aan de vele andere talen die Brussel rijk is via bv. de vorming van stadsleerkrachten rond meertaligheid en meertalige collecties in de bibliotheken. Dat zijn heel positieve acties. Mijn fractie gelooft dat een uitgebreide talenkennis een troef is en dat we moeten investeren in de kennis van het Nederlands en inzetten op de meerwaarde van andere talen. Het is geen of/of-verhaal, maar een en/en-verhaal.

Verder is een van de speerpunten van mijn fractie dat Brussel efficiënter aangepakt moet worden. We zijn daarom zeer tevreden dat de uitrol van een eengemaakt bibliotheekreglement verdere aandacht krijgt. Bibliotheken zijn bij uitstek een plaats waar de toegangsdrempel zo laag mogelijk moet zijn. Voor kinderen betekent de bib namelijk vaak een eerste aanraking met literatuur. Een boek uitlenen in de Nederlandstalige bibliotheken moet gemakkelijk zijn, overall evenveel kosten en met een en dezelfde pas kunnen gebeuren. one-brussels-Vooruit staat volledig achter die visie.

Cultuur - bibliotheken behoren daar voor een stuk ook al toe - is een basisdienst. Dat heeft de VGC zeer goed begrepen en dat vertaalt zich meer dan ooit in het Meerjarenplan en de keuzes voor 2023. Binnen het gediversifieerd jeugdwerk krijgen kinderen en jongeren tijd en ruimte om die dingen te doen die ze graag doen. Daarnaast kunnen zowel Brusselse, Vlaamse als internationale kunst- en cultuurliefhebbers dankzij de VGC hun hart ophalen in Brussel: in de verschillende gemeenschapscentra, de kunstorganisaties en de fuifzalen. De VGC steekt haar nek uit voor de kunstenaars in deze stad. Dat zien we vertaald in initiatieven zoals Kunstenaars in de Klas, À Fonds, extra infrastructuursubsidies voor drie kunstacademies en de verdere uitrol van de kunstenaarsateliers.

Dit Meerjarenplan is duidelijk: de VGC blijft volop investeren in deze stad, met bijzonder veel aandacht voor wie het moeilijker heeft. Er wordt ingezet op Brussels onderwijs met oog voor de meertalige en diverse context. Naast de energiepremie zal de VGC ook de subsidies aan haar organisaties en haar eigen werkingskosten indexeren zodat het VGC-aanbod in Brussel gewaarborgd blijft. Dat is niet evident in deze crisistijden. Het is nu een kwestie van niemand achter te laten en met deze begroting doet het College dat om die visie ook werkelijkheid te maken. Daarom steunt one.brussels-Vooruit met volle overtuiging deze plannen.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik dank de collega's voor hun bijdragen en de Diensten voor het snelle verslag. De nieuwe begrotingsmethode met zijn transversale manier van opmaak maakt het gemakkelijker en efficiënter om te lezen. We zitten echter nog in een overgangsfase. Dat hebben we gemerkt bij de bespreking in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid. Zo kwam bv. de eerste aanpassing van de

cijfers van het globaal exploitatiebudget uit 2022 die we in juni bespraken, niet overeen met de aanpassing van de cijfers die we deze week bespraken. Ik heb daar alle begrip voor aangezien het gaat om een overgangsfase.

Problematisch vind ik wel het gebrek aan informatie bij de Acties. Er werd niet beschreven op welke organisaties de Acties betrekking hebben, welke organisaties hoeveel middelen krijgen in 2022, 2023 en in de twee jaar daarna. Dat komt allemaal in een container samen. Het College heeft dinsdag in de commissievergadering beloofd dat we de informatie zo snel mogelijk zouden krijgen. Die kwam er gisteren om 17 uur gedeeltelijk samen met het verslag, maar die precisering zat er niet in. Ik ben op zoek gegaan naar namen achter die Actieplannen in de begroting. Ik heb een deel teruggevonden in het Actieplan van vorig jaar waar de toelichtingen veel meer werden besproken en uitgediept. Daar kun je wel zien over welke organisaties het gaat. Ik heb een deel ook teruggevonden in echo's vanuit het werkveld. Een groot deel blijft nog altijd onduidelijk, maar dat kan ook liggen aan mijn beperkte kennis over het lezen van begrotingen.

Het is wel duidelijk geworden dat het College de crisis voor een deel wil laten betalen door de mensen op het terrein. Dat vind ik in deze tijden onaanvaardbaar want achter die Actieplannen zitten organisaties en achter die organisaties zitten mensen die een gezin hebben en die hebben een publiek dat in sommige gevallen al heel kansarm is. Ze zullen de gevolgen dragen van de keuzes die hier worden gemaakt. Op 17 december 2021 keurde de Raad het Meerjarenplan 2022-2025 goed en tussen die datum en nu is de inflatie met 10 % gestegen. Volgend jaar komt daar nog eens 5,4 % bij. Ik heb de middelen vergeleken tussen het plan van een jaar geleden, eind 2021, en dat van dit jaar. Voor de kwaliteitsondersteuning die de onderwijsslaagkansen moet verhogen voor leerlingen is er geen indexering. Er is ook geen indexering voor de drie coördinerende onderwijsverenigingen en voor het Samenwerkingsplatform Deeltijds Kunstonderwijs Brussel (SDKO), ook niet voor de projecten die gaan over steun, over gezinsondersteuning, armoedebestrijding, geïntegreerd samenwerken uit Actie 245, en ook niet voor de investeringen in de kwalitatieve omkadering van de Brusselse speelpleinen. De promotiecampagne van Brik om studenten de stad te leren kennen, wordt niet geïndexeerd. Er is geen indexering voor projecten voor de ontwikkeling van meertalig onderwijs en meertalig opvoeden. Ik kan nog een volledige bladzijde geven met Acties die niet worden geïndexeerd. Geen indexering wil zeggen dat er een besparing van 10 % is. Dat is een probleem. Ik krijg echo's van het werkveld waar mensen ongerust en onzeker zijn over wat ze in de komende jaren zullen doen. Minder middelen wil zeggen ofwel minder projecten uitvoeren, ofwel eventueel mensen ontslaan en meer doen met minder mensen. Dat heeft dan weer effect op de dienstverlening.

Het zou oneerlijk zijn om niet te erkennen dat er middelen worden vrijgemaakt om jongeren en zijinstromers warm te maken voor de zorg, voor de kinderopvang en voor het onderwijs, dat de langverwachte hervormingen in de Brede School nu eindelijk op gang wordt getrokken en dat de financiering eerlijker wordt, en dat er structurele ondersteuning komt voor organisaties die vechten tegen armoede. Dat zijn positieve zaken die we moeten erkennen. Het College maakt keuzes in crisistijden en voert de financiering op van enkele diensten die al zwaar onder druk staan en in crisis zijn. Dat is goed. Laten we hopen dat we er in een van de rijkere landen en steden van Europa opnieuw in slagen om het recht op kwalitatief onderwijs te garanderen in de realiteit.

Zoals ik al zei, bespaart het College door een aantal zaken niet of slechts gedeeltelijk te indexeren, terwijl de spaarpot van de VGC groeit. Er is een marge die kan worden aangesproken.

Van achtenveertig Acties worden er geen financiële gegevens gegeven. Ik vind dat vreemd en vraag me af waarom die in het Meerjarenplan worden gezet. Een voorbeeld is het onderzoek om een aanbod te creëren voor leerlingen met specifieke zorgnoden in Actie 122. Dat onderzoek zou vorig jaar ook worden uitgevoerd. Dat stond in het Meerjarenplan, maar blijkbaar is daar niets van gekomen. Ook toen waren er geen middelen ingeschreven. Ofwel wordt ervan uitgegaan dat onderzoekers in hun vrije tijd en op vrijwillige basis studiewerk verrichten, ofwel bent u niet van plan om dat waar te maken en belooft u iets dat u niet zult uitvoeren. Hoe leggen we dat uit aan ouders van kinderen met een mentale beperking of met gedragsstoornissen?

Ik lees dat de middelen voor de extra opdracht van het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) met betrekking tot het begeleiden van Oekraïense kinderen wordt verhoogd in Actie 124. Dat is broodnodig, maar in vergelijking met een jaar geleden dalen de middelen met 5 %, de niet-indexering niet inbegrepen. Eigenlijk gaat het om een daling van 15 %: van 181.000 naar 173.000 euro. Er wordt van de CLB's meer werk gevraagd met minder geld. Dan heb je de groeinorm van 3 %, de convenanten en de bijbehorende financiering van bv. achttien regionale of prioritaire jeugdorganisaties zoals het ABC-huis, Cultureghem, D'Broej enz... Het klopt dat ze de gefaseerde verhoging bovenop de 3 % van 2022 krijgen, maar met een inflatie van meer dan 10 % in 2022 en nog eens 5 % volgend jaar zullen die organisaties ook keuzes moeten maken en worden ze met hun rug tegen de muur gezet. Ze zullen projecten moeten laten vallen, een aantal investeringen niet doen enz... Dat is niet serieus. Ik hoor nu al dat coördinatoren en verantwoordelijken hun enthousiasme verliezen voor de job.

Hoe die groeinorm zich articuleert, is helemaal niet op te maken uit het Meerjarenplan. Bij sommige Acties, waar men de gefaseerde verhoging aanhaalt, zien we dat duidelijk voor de jaren 2023-2024, de groeinorm van 3 % wordt ingeschreven. Bij andere Acties zien we dan een stagnering voor 2024, soms al in 2023. Die cijfers verdwijnen in technische aanpassingen, overheveling van een Actie naar een andere, *cocomisatie*... Ik heb het gezegd, we zitten in een overgangsfase, maar op die manier wordt het soms moeilijk om die politieke controle uit te voeren.

Dan wordt het eigenlijk een zaak tussen de minister, het bevoegde collegelid en die organisaties zelf, en dan kunnen wij, als oppositie, vind ik, veel minder dynamiek aanbrengen, kunnen wij minder ingaan op waarover het nu echt gaat: wie wint er? Wie verliest er? En ik denk dat dat toch ons werk is, om daar toch mee voor te zorgen, dat er debat rond is.

Ik zit met de heer Gilles Verstraeten in een aantal commissies, dus ik heb meerdere keren mogen horen, hoe ergerlijk hij de term *cocomisatie* niet vond. En we gaan het nog mogen horen. Dus we kunnen een extra term uitvinden, ik denk dat collegelid Sven Gatz die heeft uitgevonden, *bicommunautarisatie*. (*Collegelid Sven Gatz gebaart van niet*)

In deze begroting zien we *bicommunautarisatie* van een deel van de middelen van een aantal organisaties die een typisch publiek aanspreken in Brussel. Het gaat om middelen die worden ingeschreven in de GGC-begroting. In de bespreking van de aanpassing van het Meerjarenplan in juni haalde ik al aan dat de versnippering van bevoegdheden echt een

struikelblok en gewicht is voor die organisaties die moeten gaan zien waar ze subsidies gaan aanvragen. Dit brengt een hele bureaucratische rompslomp met zich mee, die alleen maar kostbare tijd en energie vreet. Ik denk dat die *bicommunautarisatie* een goede zaak is, want minder versnippering, en dus meer slagkracht, meer ruimte voor het werk waarvoor ze zijn aangesteld.

Ik raad de collega's van de N-VA aan om te gaan spreken met de mensen die werken in die organisaties. Ik ben, eerlijk gezegd, niemand tegengekomen die bang is voor een soort *grand remplacement* van de fransozen, integendeel, we leven in een zeer diverse stad, waar taligheid een verrijking is. En het vasthouden aan een voor mij achterhaald beeld van een gemeenschap met een taal en een cultuur zou een verarming inhouden. Zeker als we ons elke keer terug gaan vastbinden aan zo'n beeld op een gemeenschap of een identiteit.

Een vrees voor de verdrukking van het Nederlands als officiële taal in dit Gewest is niet ongegrond. We weten dat het recht om bediend te worden in het Nederlands in diensten van ziekenhuizen, gemeenten en OCMW's niet gegarandeerd wordt. Dit probleem los je niet op door altijd terug op dat kleine eilandje te gaan zitten en daar angstvallig aan vast te houden.

Ik denk dat we dan moeten komen met een ambitieus plan van tweetalig onderwijs, van taallessen op de werkvloer, meer samenwerking tussen de Gemeenschappen. Deze *cocomisatie* heeft eerder een positieve impact.

Er komen wel middelen vrij. 1,7 miljoen euro konden we lezen op *Bruzz*. Ik vraag me af waar die middelen dan aan worden besteed. Kan u ons dat misschien toch nog meegeven?

Deze begroting zet een deel van de organisaties die afhangen van de VGC in de kou.

U weet ook dat de periode van inflatie nog zal duren en niet zal eindigen in 2023. Dat wil zeggen dat er de komende jaren nog organisaties het slachtoffer zullen zijn van die niet-indexering, dat er nog zal worden getrokken aan de rekker van een deel van het middenveld, dat nu al op zijn tandvlees zit. En de vraag is hoe ver die rekker nog kan rekken. En er is een spaarpotje van de VGC dat zou kunnen aangesproken worden. Ik denk dat er hier, in de eigen spaarpot, middelen zijn om toch te indexeren. En dat zou een hele hoop mensen al geruststellen.

Laatste probleem dat ik nog zou willen aankaarten, is de non-automatisering van sociale rechten. Langs Franstalige kant is dat een hevig debat, maar hier blijft dat onderbelicht. We hebben geen zicht op hoeveel kinderen met een lege brooddoos naar school komen, hoeveel meisjes niet de middelen hebben voor hygiënisch beschermingsmateriaal, enz... Wat is eigenlijk de nood voor mensen met een handicap? Daar ging een studie rond komen, maar waar blijft die?

Er worden middelen vrijgemaakt, maar die worden dan niet aangewend door de scholen en de gezinnen. Die scholen die vaak eigenlijk al met de handen in het haar zitten. Vorig jaar vroeg ik hoeveel scholen nu gebruikgemaakt hebben van de hygiënische beschermingsmiddelen. Vorig schooljaar ging het om nul scholen. Dus ik hoop dat er nu meer scholen worden ingevuld.

Maar er zijn middelen die de VGC niet gebruikt. Daar ben ik eigenlijk zeker van. Dat zien we ook, elke keer op het einde van het jaar. Scholen, die vaak al met de handen in het haar zitten door een gebrek aan leerkrachten en kaderpersoneel, vinden de tijd en energie niet om dat aan te vragen. Het gevolg is dat die middelen niet altijd worden opgenomen.

Ik wil het personeel van de VGC ten slotte, de vele coördinatoren, animatoren, programmatoren van de gemeenschapscentra, van de jeugdhuizen, personeel van de scholen enzoverder, succes wensen de komende jaren. Want we leven in crisistijden, zij staan op het veld, deze cijfers gaan over hen, zij zijn geconfronteerd met de hoge ongelijkheid, met de lege brooddozen, het stijgend aantal mensen zonder dak, en dus een deel van hen zal het met minder moeten doen in 2023 en dat vinden wij onaanvaardbaar en daarom zal ik dan ook stemmen tegen deze begroting.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Om te beginnen, ik heb even getwijfeld, maar tijdens de tussenkomst van mijn fractievoorzitter, de heer Mathias Vanden Borre, over de indexering, of de niet-indexering liever van de bijzondere functies heeft collega Arnaud Verstraete, weliswaar niet in de micro, een opmerking gemaakt. We hebben het er even over gehad, en blijkbaar zou er onduidelijkheid zijn over het standpunt dat ik heb ingenomen over de parlementaire weddes en over de indexeringen enz... in het Uitgebreid Bureau van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. En als er dan natuurlijk, ook al is het niet in de micro, beschuldigingen van hypocrisie zijn, is het een goede zaak dat ik meteen voor het verslag een aantal dingen verduidelijk.

Ik vind dat nodig, zeker als ik ook begrijp, na even met de heer Arnaud Verstraete gesproken te hebben, dat zagezegd niemand zou begrepen hebben wat mijn standpunt was. Dus ik ga dat even verduidelijken. Ik verdraag het moeilijk dat men mij beschuldigt dat ik in een cenakel iets zeg en in een ander cenakel iets anders. Dat ik dus tegenstrijdig of hypocriet zou zijn.

Ik heb in het Uitgebreid Bureau van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement gezegd, toen er van een bepaalde Franstalige partij het voorstel kwam om de parlementaire weddes met 8 % te verlagen, maar verder de indexeringen te laten doorlopen, dat ik dat dom en schadelijk vond. Zeker voor mensen die bepaalde financiële engagementen hebben op een gegeven moment, is opeens 8 % verlagen een probleem. Maar het is ook dom, om het dan een jaar later, in de huidige context, met de indexeringen zoals die voorspeld zijn, er gewoon terug aan toe te voegen. Dus daarom dat ik zei: *“Doe het niet, het gaat slecht overkomen, je gaat die opmerking krijgen, en trouwens, als je dat wil doen, doe dan een beperking van de indexering in de toekomst, en doe dan meteen de ganse oefening, en doe dan ook een niet-indexering van de bijzondere functies en een niet-indexering van de dotaties aan de politieke fracties, en daarnaast een besparingsoefening in het hele parlement.”* Dat is het standpunt dat ik heb ingenomen.

Maar inderdaad, ik heb mij verzet tegen dat idee om er *du coup* een keer 8 % af te doen, en voor de rest niets te doen. Dat is idioot en contraproductief en levert niets op. Dus dat wou ik toch even verduidelijken en ook publiek gezegd hebben. Want ik verdedig niet andere dingen achter gesloten deuren dan dat ik publiek doe. Zo duidelijk wil ik wel even zijn.

Wat dan de essentie van dit debat betreft, laten we het hebben waarover het hier moet gaan, namelijk over de begroting van de VGC. Ik ga een klein beetje collega Guy Vanhengel plezier doen door toch een beetje positief te zijn over een aantal zaken. Want ik ben enigszins

gecharmeerd, toch, door een aantal keuzes die ook in deze begroting gemaakt worden. En ik deel weliswaar alle kritieken die mijn fractieleider geeft. Het feit bv. dat er gekozen wordt om de zijinstroom te versterken, om nieuwe leerkrachten aan te trekken, werkt in Brussel uitstekend. Ik vind het dan een goede zaak, dat we vanuit de VGC flankerend ervoor kiezen om daar nog een extra impuls aan te geven, versterkend op te treden en de middelen daarvoor vrij te maken. Ik deel de mening van mevrouw Els Rochette dat dit de beste oplossing is om meer Brusselaars voor de klas te krijgen.

Ik zou ook wel graag hebben dat we een beetje ophouden met het debat over de begroting van de VGC altijd te misbruiken om eens stevig te tuffen in de richting van de Vlaamse Gemeenschap, om de Vlaamse Gemeenschap eens stevig aan te pakken alsof die dingen onmogelijk maakt, alsof die dingen blokkeert, alsof die Brussel zou tegenwerken.

De Vlaamse Gemeenschap investeert ieder jaar enorm veel in Brussel en maakt allerlei dingen mogelijk. Die keuze, waar ik zeer door gecharmeerd ben en die ik zeer positief vind, was niet mogelijk geweest, als Vlaams onderwijsminister Ben Weyts niet had besloten om die zijinstroom mogelijk te maken.

Collegelid Pascal Smet: Ik ben begonnen met de zijinstroom. Ik heb dat naar de Raad van State gestuurd, die daar een opmerking over heeft gegeven. Ik was toen geen Vlaams minister van Onderwijs meer en op vraag van de N-VA heeft mijn opvolgster Hilde Crevits dat geschrapt. N-VA vond het te duur.

Toen ik Vlaams minister van Onderwijs was, heb ik gezegd: *“We moeten die zijinstroom doen, en we moeten dat niet met een paar jaar anciënniteit doen, we moeten hen die volledige anciënniteit geven.”* N-VA en eigenlijk ook cd&v waren daar tegen want het was te duur.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Soms is er voortschrijdend inzicht.

Collegelid Pascal Smet: Dat klopt. Daar heb je gelijk in.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): En het is nu dus mogelijk gemaakt. Oh ironie, uiteindelijk toch door een N-VA-minister. Dus u mag die pluim op uw hoed steken, voor mijn part.

Collegelid Pascal Smet: Als hij mij vroeger had gevolgd, zoals hij bij veel dingen zou moeten doen, dan zouden we verder staan.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): U hebt dat idee gelanceerd, maar u hebt het er niet doorgekregen, misschien zegt dat ook iets. U zit natuurlijk met een meerderheid. Maar het is er toch gekomen onder de auspiciën van een N-VA-minister. En nu kunnen wij daar in Brussel ook voort op bouwen, verder aan breien, ondersteunend in meegaan.

Zijn er soms meningsverschillen? Ja. Maar hou toch op met dat begrotingsdebat altijd te misbruiken om de Vlaamse Gemeenschap aan te vallen alsof die de grote boeman is. Het is in de samenwerking der dingen dat we vooruit geraken.

Het is inderdaad in partnerschap vaak dat we dingen kunnen doen. En het is daarom ook dat ik enigszins schrik heb voor die *cocomisatie*. Ik ga een ander voorbeeld geven, namelijk de

inburgering. We zien nu weer in de pers verschijnen en er zijn ook weer debatten geweest in het Vlaams Parlement over die fameuze overdraging van de Franstalige inburgeringstrajecten naar de GGC. Je ziet dat men daar aan het bouwen is aan een GGC-inburgeringssysteem. De trajecten van Bon, het Brussels Onthaalbureau voor Inburgering, kunnen wel blijven bestaan. We beginnen echter ook met de implicatie van de gemeenten al een klein beetje te zien welke richting het uitgaat, namelijk een *crowding out effect* van de dispositieven van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse inburgering. In samenspraak met de GGC, sturen de gemeenten er eigenlijk op aan om iedereen zoveel mogelijk in de Franstalige richting te laten uitgaan. In de toekomst zal dat ook in de richting van de GGC zijn. Dan mogen wij hier, in de VGC bezig zijn, zaken verwezenlijken en innoverend tewerkgaan om bijkomende projecten te ondersteunen die de Vlaamse inburgering, met Connect, versterken. Ook dat vind ik een positieve keuze; ook dat is uiterst positief. Het is uitstekend dat daar bijkomende middelen worden voor vrijgemaakt.

Als we natuurlijk in een situatie belanden waarbij het gebied waarin wij eigenlijk nog een relevante speler zijn, steeds kleiner wordt omdat de bevoegdheid van de GGC op bepaalde domeinen steeds groeit ten koste van de taalgemeenschappen, beperken wij ook de ruimte die we hebben om relevant te blijven en te innoveren.

Collega Guy Vanhengel heeft het bij het rechte eind. De VGC is een van de best werkende Administraties in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; de VGC is enorm innoverend en komt met nieuwe initiatieven waar onze Franstalige collega's soms initieel wat tegen gekant zijn, maar uiteindelijk toch verstedeld staan over hoe goed het wel werkt. In die mate zelfs dat ze die initiatieven soms overnemen. En ja, het is inderdaad waar: er werden hier effectief innoverende initiatieven ontplooid door de VGC die even goed, in een latere fase, door de Vlaamse Gemeenschap integraal worden overgenomen en in het Vlaamse Gewest worden uitgerold.

Als we onszelf echter beginnen uit te kleden ten voordele van de GGC, beperken we onze ruimte om relevant te zijn en te innoveren. Wat raadslid Jan Busselen zegt, zal misschien wel kloppen. Een aantal organisaties zullen, op dit ogenblik, effectief denken dat het administratief eenvoudiger is en het de bureaucratie zal beperken als men enkel nog subsidies zal moeten aanvragen bij de GGC. Dit kan misschien wel kloppen. Het brengt wellicht wat minder papierwerk met zich mee. Ik zou toch ook willen waarschuwen. *Be careful what you wish for!* De GGC is, volgens mij, immers een iets minder wendbare en innoverende overheid die er bovendien ook een aantal andere perspectieven op nahoudt dan de VGC. Ik verkies de perspectieven die hier gangbaar zijn boven diegene die vaak bij onze Franstalige collega's gangbaar zijn.

Als raadslid Jan Busselen ook zegt dat we niet op ons eiland mogen blijven; dat we er gewoon van moeten uitgaan dat de GGC in de toekomst de perfecte tweetaligheid kan garanderen en we hierover plannen zullen maken, stel ik: *Be careful what you wish for!* Op dat vlak wil ik immers eerst eens zien en pas dan geloven. Alle ernstige initiatieven die worden voorgesteld om die tweetaligheid op het terrein te bewerkstelligen - en dan heb ik het niet over de klassieke klaagzang over het feit dat de taalwetgeving uiterst strikt moet worden toegepast en zo verder - blijven uit. Ik verdedig dat discours trouwens ook. Maar zelfs als men met redelijke voorstellen komt, belanden die rechtstreeks in de prullenmand.

Er is dus gewoon geen legitieme aanleiding om daar vertrouwen in te hebben. Het is echter wel correct dat we op dat vlak soms wat op ons eilandje blijven zitten. Maar om dat eilandje te verlaten en erop te vertrouwen dat de GGC dat allemaal gaat waarmaken, blijf ik voor sommige zaken misschien toch maar op ons eilandje. Het is op dat eilandje nog steeds redelijk goed toeven.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Bedankt collega's voor jullie bespreking. Ik zal beginnen met een aantal algemene zaken over de begroting. Er zijn een aantal zaken gezegd die feitelijk niet waar zijn. Ik wil die echt rechtzetten. Ik vind het logisch dat de oppositie, oppositie voert. Het is goed dat de oppositie ons wijst op zaken die beter kunnen; op zaken die anders moeten en op andere keuzes. Ik vind het terecht dat de oppositie zegt dat ze misschien budgetten liever hier of daar hadden gezien. Laat ons echter wel vertrekken van een correcte lezing en van correcte feiten.

Ik wil beginnen met een paar zaken die werden aangehaald door raadslid Guy Vanhengel.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): U vindt het toch goed dat de meerderheid u steunt?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik heb dit bijzonder gewaardeerd. Vooral omdat ik niet enkel gesteund werd, maar omdat ik bovendien bijzonder intelligente en pertinente tussenkomsten te horen kreeg.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Dank u!

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: En toch ga ik een paar pertinente onwaarheden ontcrachten. (*Hilariteit*)

Er werd gesteld dat deze begroting in evenwicht is dankzij het werk van Vlaams minister voor Begroting en Financiën, Matthias Diependaele; dat alles gebeurt met Vlaams geld en dat het een gemakkelijke oefening was om een evenwicht te vinden.

Laat me met dit laatste beginnen, mijnheer Mathias Vanden Borre. Was het een gemakkelijke oefening? Nee!

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb dit niet zo gesteld.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Dan stel ik toch voor dat u uw tussenkomst nog eens bekijkt.

Dit was geen gemakkelijke oefening. Moet de VGC moeite doen en zoeken op alle mogelijke, creatieve manieren om goede begrotingen neer te leggen zonder dat we dit laten voelen in het werkveld? Absoluut! Moeten we keuzes maken? Ja! Zouden wij soms meer kunnen doen? Absoluut!

De VGC werkt met de middelen die haar worden toegekend. Wij hebben geen eigen inkomsten. De heer Mathias Vanden Borre stelt dat we alleen maar Vlaams geld uitgeven. Ook daar stel ik: er zijn inderdaad Vlaamse middelen in de VGC. Wat hebben we de afgelopen jaren echter gezien? Naast de Vlaamse middelen zijn er ook Brusselse middelen. Die zijn intussen groter dan het aandeel van de Vlaamse middelen. Bovendien groeien ze

sneller dan het aandeel van de Vlaamse middelen. Ook dat moeten we zeggen. Er zijn trouwens ook federale middelen. De VGC kan geen eigen middelen heffen en bovendien nog eens stellen dat we alles doen met Vlaams geld, klopt toch niet helemaal.

Ik wil de competenties van Vlaams minister Matthias Diependaele absoluut niet in twijfel trekken. Op geen enkele wijze hebben wij een slechte verhouding met hem. Maar stellen dat precies dankzij hem onze begroting in evenwicht is, is niet correct. Onze begroting is in evenwicht omdat we oefeningen maken die ervoor zorgen dat we er komen. Bovendien zijn we hier wettelijk toe verplicht. Wij mogen niet zomaar eender welke begroting neerleggen. Dat is de vigerende wetgeving. Ik ga ervan uit dat Vlaams minister Matthias Diependaele die zal steunen. Ik zal het als een compliment beschouwen dat u waardeert dat de VGC haar wettelijke verplichting tot een begrotingsevenwicht nakomt. We zullen dit ook in de toekomst blijven doen. Als het niet verplicht was, zouden we het trouwens, alleen al uit principe, nog willen doen.

Er zijn nog een aantal andere zaken gezegd, namelijk dat de investeringen dalen. Ook hier weer: dat is niet waar. U klaagt ook over het feit dat er verschuivingen zijn. Ik heb dit tijdens de commissievergadering ook toegelicht. Wat zijn die verschuivingen? Vroeger, op het ogenblik dat er een nieuwe crèche gebouwd zou worden, werden de middelen, op het moment dat die beslissing werd genomen, ingeschreven.

In het nieuwe systeem van de Vlaamse overheid, waar we constructief en aangenaam mee samenwerken, doet men dit op het ogenblik dat men de factuur betaalt. Dit impliceert dat je dat op een ander ogenblik inschrijft in je meerjarenplannen en in je begrotingen. Dat leidt inderdaad - en op dat vlak heeft de heer Jan Busselen gelijk - tot een overgang waarbij een aantal zaken minder leesbaar zijn. Op verschillende vragen hebben we moeten antwoorden dat het ging om een verschuiving van budgetten. Dit is effectief gebeurd omdat we van het ene systeem naar het andere zijn overgestapt. Het is een goede zaak dat de VGC dat doet. We zijn naar die BBC overgestapt in een snelle fase. In vergelijking met andere steden en gemeenten is dit vlot gegaan.

Ik zal herhalen waar ik in de commissievergadering mee begonnen ben: het is allemaal gebeurd dankzij de gigantische inzet van de Administratie die ongelofelijk hard en gedetailleerd gewerkt heeft. De Administratie heeft hier uitstekend gewerkt. De leden van de Administratie luisteren vanachter in de zaal in stilte mee. Bij deze wens ik mijn oprechte dank nog eens uit te drukken voor al het gedane werk.

Dan werden er nog een aantal zaken gezegd over de kinderopvang. Ik moet eerlijk toegeven dat ik het moeilijk had met wat er soms beweerd werd. Zo werd er gesteld dat kinderopvang de eerste taak van de VGC was, maar dat de VGC hieromtrent *in se* niets deed. Dit zijn alvast twee zaken die niet correct zijn. Neemt de VGC het gebrek aan kinderopvang en het gebrek aan personeel in deze kinderopvang in Brussel *au sérieux*? Absoluut! Maar zijn wij de eerste verantwoordelijken? Ik denk dat u weet dat de Vlaamse Regering hier verantwoordelijk voor is. En waarom moet u dat weten? Op het ogenblik dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tijdens de vorige legislatuur wilde investeren in crèches, is de Vlaamse Regering hiermee naar het Grondwettelijk Hof getrokken omdat de leden van de Vlaamse Regering stonden op hun bevoegdheid; omdat ze er punt van wilden maken om hun bevoegdheid bij hun te laten. Maar wat stel ik vast? Dat vandaag, ondanks extra inspanningen, de inspanningen onvoldoende zijn om aan de vraag te voldoen. Bovendien heeft de VGC met de middelen die ze kan vinden - ik

ben mijn collega's daar dankbaar voor - haar steentje zo goed mogelijk bijgedragen. Maar daarmee overschrijdt ze in feite de taak die ze heeft en gaat ze verder dan louter flankerend beleid. Flankerend beleid gaat over: *“Hoe kunnen we onze crèches ondersteunen in de Brusselse, meertalige, met armoede doorspekte context?”*. Dit is de rol die de VGC op het vlak van kinderopvang zou moeten hebben. Het investeren en het zelf financieren van werkingen is eigenlijk geen rol die is weggelegd voor de VGC.

U maakt dan een vergelijking met collegelid Sven Gatz, waarvan ik vind dat hij effectief goed werk verricht. Tevoren nam raadslid Guy Vanhengel de begrotingstaak op zich. Voor wat de VGC op het vlak van Scholenbouw heeft gerealiseerd, kunnen we enkel lof en krediet hebben. Ik hoop dat we dit zullen verderzetten. We kunnen dit systeem echter niet toepassen voor de crèches. Waarom niet? Wanneer er een nieuwe school wordt gebouwd, wordt die school op dat ogenblik automatisch gefinancierd vanuit de Vlaamse overheid. Wanneer wij echter een nieuwe crèche bouwen, gebeurt dit niet. Het is een realiteit dat we vier crèches hebben die door de VGC werden gefinancierd en waarvoor een gloednieuw gebouw werd neergepoot, maar waarvoor er geen werkingsmiddelen zijn om deze crèches uit te baten. Omdat we zeggen dat we die crèches niet leeg willen laten staan en wij willen dat die werkvloer wordt gebruikt, hebben we vanuit de VGC, bovenop wat we als rollend fonds al hadden met de Vlaamse overheid, nog bijkomende middelen voorzien om ook in die crèches een werking te hebben.

U hebt mij verweten dat ik daar geen cijfers over heb gegeven. Ik heb in de commissievergadering van afgelopen dinsdag zelfs bij name gezegd over welke crèches het gaat. Het gaat in totaal over 250 bijkomende plaatsen via Vlaanderen en het Agentschap Opgroeien en het gaat over 177 plaatsen via het systeem voor die vier crèches waar ik het net over had. Ik wil u alle cijfers geven die mij gevraagd worden. Ook dat doen we. De bewering dat we geen cijfers hebben gegeven is onwaar. We hebben die ook nog nagestuurd bij de begroting.

Verder had u het over de gescos. Het klopt dat het lang heeft geduurd. Waarom is dat? Ik heb dat afgelopen dinsdag al eens uitgelegd, maar ik wil gerust eens herhalen wat er toen werd gezegd. Waarom is dat systeem er nog niet en heeft dat systeem zo lang vastgezeten? Omdat de crèches ons meedeelden dat zij niets konden doen met het bestaande systeem. Dat zijn medewerkers, dat zijn witte raven, dat zijn Nederlandkundige mensen die ver van de arbeidsmarkt staan, die langdurig werkloos zijn, die op de kinderopvang kunnen gaan werken. Er zijn maar weinig mensen die aan dat specifieke profiel voldoen.

Bovendien bestond het akkoord met Vlaanderen erin dat als we deze mensen zouden inzetten er extra capaciteit mee moest gegenereerd worden. Dit alles vond plaats in een context waar de werklust al gigantisch hoog is en de sector kreunt en smeekt om het aantal kinderen per begeleider omlaag te krijgen. Dit is dan het type profiel van mensen dat ver van de arbeidsmarkt staat; waar veel begeleiding voor nodig is en waarvan de crèches in de praktijk van zeiden dat zij er niet in slaagden om ze te vinden. Als ze ze al vonden, was het onmogelijk om, op basis van deze mensen te zorgen voor een capaciteitsuitbreiding.

Wat hebben we gedaan? We hebben zeer constructief met Vlaams minister van Welzijn, Hilde Crevits, samengewerkt. Dit was een uitstekende samenwerking. Ik wil dit hier ook zeggen want ik heb me hier een paar keer verdedigd door mij af te vragen wat de Vlaamse

overheid doet. We zijn met Vlaams minister Hilde Crevits nagegaan of we soms een ander model konden uitwerken.

We hebben ook zeer constructief samengewerkt met de Brusselse ministers Rudi Vervoort en Bernard Clerfayt om tot een oplossing te komen. Zoals ik afgelopen dinsdag heb gezegd, zijn we bezig met de laatste eindjes aan elkaar te knopen. Ik hoop dat dit alles snel zal landen en ik hoop dat we op die manier een ander systeem kunnen hebben dat meer aangepast is aan het werkteerein.

Over de investeringen in kinderopvang is ook gezegd dat ze zouden verlagen. Dit is feitelijk onwaar. Zijn er voldoende investeringen in de kinderopvang? We kunnen dit debat nog honderd keer voeren. Iedereen weet echter dat we gigantisch veel bijkomende plaatsen nodig hebben. Precies daarom hebben we ook een cartografie laten uitvoeren. Uit deze cartografie komt de noodzaak naar voor en wordt duidelijk hoe kinderen in armoede drempels ervaren. Alle cijfers zijn gekend. Ik hoop om hier, in de plaats van op een iets te gemakkelijke manier oppositie te voeren, op een zo goed en zo sterk mogelijke manier te kunnen samenwerken en oplossingen te bieden. De VGC zal dit alvast doen. De VGC neemt een verantwoordelijkheid die *strictu sensu* buiten haar verantwoordelijkheid valt. We doen dat echter omdat we weten dat dat moet. Ik hoop dan ook dat de Vlaamse overheid dit nu ook gaat doen.

Ik ben ergens positief ingesteld. Er werden immers bijkomende middelen aangekondigd. Ik hoop dat we deze middelen ook in Brussel kunnen inzetten. Ik heb alvast geen aanwijzingen dat dit niet zo zal zijn. Ik ga ervan uit dat Vlaams minister Hilde Crevits de inspanningen die Brussel op dit vlak leverde, zal honoreren.

Verder wens ik ook nog een aantal meer concrete zaken aan te kaarten. Laat het ons hebben over de *bicommunautarisering*. Raadslid Bianca Debaets stelde hieromtrent dat de enige reden waarom wij hierop ingaan, gemotiveerd wordt door tweetaligheid. Ik heb deze stelling al eens ontkracht en ik wil dat hier nu nog eens doen. De keuze voor de organisaties die werden opgenomen in deze oefening, werd niet bepaald of ze al dan niet een tweetalige werking hadden. De keuze is gemaakt op basis van inhoudelijke argumenten, zoals het takenpakket van de GGC en van de VGC. Er zijn een aantal organisaties die historisch gezien bij de VGC zitten - ik denk hierbij onder meer aan de wijkwerkingen - maar die eigenlijk, op het vlak van werking, inhoudelijk logischerwijze bij de GGC zitten. Men komt daartoe als men vragen beantwoordt in de trant van: "*Wie heeft welke bevoegdheden? Wie heeft welk soort werkingen?*". In het vorige Bestuursakkoord stonden zij expliciet vermeld als een voorbeeld dat het logischer zou zijn om hen over te dragen naar de GGC. Dat is wat wij nu doen.

Ik heb geantwoord op de vraag op welke wijze die organisaties daar nu gaan functioneren. Dit zijn immers al organisaties die *de facto* al redelijk tweetalig werken. In een bicommunautaire context zullen zij aan de regels voldoen. Dit is trouwens ook een vraag van de Franstalige collega's. Zij vragen dat er geen louter Vlaamse werking of Nederlandstalige werking zou zijn. In de praktijk zullen zij die oefening ook maken. *In se* beantwoordt dit echter al aan de wijze waarop ze nu al werken.

Er werd ook gezegd dat met de *bicommunautarisering* de VGC werd uitgekleeft. Eigenlijk is het omgekeerde het geval. Door het feit dat we een aantal werkingen die beter thuishoren bij de GGC effectief, met een garantie op subsidies, bij de GGC kunnen onderbrengen en

waarbij, zoals ik in de commissievergadering heb uitgelegd, een heel traject wordt afgelegd om ervoor te zorgen dat ze daarin begeleid worden, maken we binnen de VGC middelen vrij die we opnieuw inzetten in de sector. Er wordt onder meer een extra verhoging van de werkingssubsidies voorzien. Voorts is het de eerste keer in de geschiedenis van de VGC dat de middelen zullen worden geïndexeerd. Daarnaast is er ook structurele financiering voor de verenigingen waar armen het woord nemen. Tot op heden moesten die organisaties het steeds met projectsubsidies stellen. Er zal ook voorzien worden in de versterking en de ondersteuning van de lokale dienstencentra, zodat zij voor een stuk ontzorgd kunnen worden. Er zullen ook nieuwe acties zijn om de welzijns- en zorgkrachten in Brussel aan te trekken, ze beter te omkaderen en te behouden. Er is immers een gigantische nood aan zorgpersoneel. Tevens zullen ook een aantal werkingen worden versterkt, bv. de interculturele bemiddeling van de Foyer, de ontmoetingsplaatsen voor psychisch kwetsbare personen van Den Teirling, de palliatieve dagoppas van de vzw Eva, enz... Door dit te doen, wordt de slagkracht van de VGC vergroot. De werkingen die de VGC heeft opgestart, worden nu ondergebracht onder de juiste overheid qua financiering. Ik wil aanvaarden dat wordt gezegd dat er inhoudelijke discussies nodig zijn over de vraag of de VGC het juiste orgaan is. Dat is een institutioneel debat. Maar hier wordt er een oefening gedaan om dat correct te krijgen.

Dan is er ook gesproken over het feit dat het College zich zou verschuilen achter de energiecrisis. Ik hoop dat ik dit misbegrepen heb. De VGC wordt immers, net als alle andere overheden, geconfronteerd met de keiharde energiecrisis. Al wie zegt dat men in het begin van de legislatuur wist waar men nu zou staan, weet dat dat niet waar is. We worden geconfronteerd met stijgende facturen binnen de VGC, maar evenzeer binnen de organisaties en het werkveld. We zoeken daar oplossingen voor. Vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er iets meer dan 3 miljoen euro en vanuit het Vlaams Gewest iets meer dan 1 miljoen euro voorzien voor eenmalige energiesteun. Deze middelen zullen worden overgedragen onder de vorm van subsidies voor het werkveld en ze zullen slim worden ingezet voor die organisaties die niet op een andere manier compensaties hiervoor kunnen vinden. We weten dat dit betekent dat er structurele ingrepen zullen moeten worden gedaan. Er werd gesteld dat dit niet gebeurd is, maar dat is niet waar. De structurele werkingssubsidies aan organisaties voor het werkveld worden verhoogd. In 2023 wordt 4,4 miljoen euro voorzien voor energiesteun. Daarnaast wordt er ook voor gezorgd dat de eigen gebouwen systematisch worden aangepast. Een overzicht van deze maatregelen werd onder de vorm van een antwoord op een schriftelijke vraag bezorgd. Om alle gebouwen van de VGC zo snel als mogelijk energiezuinig te maken, wordt het dossier van de zonnepanelen geoperationaliseerd. Op dit moment worden er op heel wat gebouwen van de VGC zonnepanelen geïnstalleerd of wordt de installatie voorbereid. De aansluiting op het net van die installaties is nog voorzien voor deze maand. Deze maatregel zal een reële impact hebben op onze energiefactuur. Het gaat concreet over de onderwijsinstellingen, de gemeenschapscentra en de administratiehuizen. Deze installaties zijn als afgerond beschouwd op het ogenblik dat alle technische uitrustingen, bekabelingen en certificeringen er zijn. Maar op dit ogenblik worden die geïnstalleerd. Ook in 2023 zullen nog een hele lijst organisaties volgen zoals het Huis van het Nederlands, de Pianofabriek, het Helzenhof, enz... We zijn daar dus volop mee bezig.

De actie Relighting is ook een actie die tot doel heeft systematisch de defecte lampen te vervangen door energiezuinige lampen. Bij elk integraal bouwdoossier dat binnen dit Meerjarenplan wordt opgestart, wordt er gewaakt zowel over de bouwtechnische als over de energetische duurzaamheid. Bij buitengewoon onderhoud wordt er ingezet op het verbeteren van de isolatie van de buitenschil, daken, gevels of buitenschrijnwerk en op de vervanging

van oude installaties door duurzame kwaliteitsvolle technieken. De meeste energiebesparende maatregelen die de VGC neemt, hebben een structureel en duurzaam karakter. Natuurlijk wil men ook bijkomende besparingen realiseren op energie door het beheersen van het gebruik, het verlagen van de energietemperatuur, het sensibiliseren van het personeel, enzovoort.

Met betrekking tot de pleegzorg zijn er concrete opdrachten opgenomen in de overeenkomst met Pleegzorg vzw. De VGC heeft eind 2021 een subsidie toegekend van 60.000 euro aan Pleegzorg vzw voor de bekendmaking van Netwerk Pleegzorg. Omdat er niet onmiddellijk een projectmedewerker kon worden ingezet voor dit project, loopt dit project nog door tot 2023. Er is ook overleg tussen de Administratie en de organisatie over de toekomst van dit initiatief. Er werd dus wel degelijk aan de slag gegaan, zowel financieel als in de contacten met hen. De concrete opdrachten die in de conventie zijn opgenomen gaan over de gerichte bekendmaking van het aanbod van pleegzorg via sleutelfiguren in verschillende gemeenschappen. Er moeten minimaal zes specifieke infoavonden op maat van de doelgroep worden georganiseerd, vijftien nieuwe netwerkgezinnen worden begeleid, actieve samenwerkingsverbanden worden uitgebouwd met VAPH-voorzieningen met een volwassen werking en cultuursensitieve screeningsprocedures en begeleidingsprojecten verder worden ontwikkeld en geïmplementeerd.

Verder was er nog een vraag over het subsidiebedrag vanuit de GGC bij de *bicommunautarisering* van bepaalde instellingen. De GGC zal 80 % van het subsidiebedrag uitbetalen bij de vastlegging van de middelen, de overige 20 % zal later komen.

Met betrekking tot de consultatiebureaus deel ik de zorg van mevrouw Els Rochette. De consultatiebureaus hebben een werking die heel laagdrempelig is. Ze slagen erin doelgroepen te bereiken die niet makkelijk bereikbaar zijn. Dat heeft dus een heel preventieve waarde. Het is ook voor mij een absoluut aandachtspunt dat het aanbod behouden zou blijven. Het voordeel van de consultatiebureaus is dat ze verspreid zijn. Het is niet zo dat twee consultatiebureaus, die geografisch in afstand niet ver van elkaar liggen, niet mentaal erg van elkaar verschillen. Een consultatiebureau binnen de kleine Ring en een ander aan de buitenkant van de kleine Ring zullen een ander publiek bereiken. Het is van belang om die verschillende locaties te behouden en daar niet puur vanuit een wiskundige rationele blik naar te kijken. Dat is een boodschap die werd overgemaakt aan de Vlaamse overheid. Ook werd een eigen dossier vanuit de VGC ingediend op vraag van het werkveld. Het Vlaamse Agentschap Opgroeien heeft er echter voor gekozen om een ander consortium de opdracht te gunnen. Het is nu aan hen om te zorgen dat er een operationeel plan wordt opgesteld en er zicht zou komen op wat er vanaf januari 2023 in voege zal gaan. Wij zullen onze aandachtspunten daarin blijven overmaken en verdedigen. Wij blijven ook bereid om constructief mee te stappen in het project om het zo goed mogelijk te doen en ervoor te zorgen dat op het terrein de impact van de hervorming zo goed mogelijk kan verlopen.

Tot slot, met betrekking tot de 3,5 %. Deze hebben enkel betrekking op het Stedenfonds en niet op de volledige middelen. Toen mevrouw Bianca Debaets deel uitmaakte van het College, heeft ook zij dit aangeklaagd bij de Vlaamse overheid. Daarom werd het Brusseldecreet afgeschoten. Samen met de andere steden en gemeenten werd er gezegd dat er aandacht moest zijn voor de ongeziene problemen. Vlaams minister Bart Somers heeft dan ook besloten om gedurende drie jaar eenmalige bijkomende middelen ter beschikking te stellen. Wij waarderen deze inspanning. Maar dit neemt niet weg dat wij werken met gesloten

enveloppes terwijl de loonkosten en energiekosten sterk stijgen. Dit zijn dus moeilijke oefeningen die we in sterke collegialiteit tot een goed einde hebben gebracht.

Collegelid Sven Gatz: Er zijn drie redenen waarom de bedragen voor personeel inderdaad aanzienlijk zijn gestegen. Er is de indexering van de lonen, dat is een belangrijke oorzaak. Er zijn ook een aantal extra functies die erbij komen, maar in verschillende gevallen staan daar ook wel extra ontvangsten van de Vlaamse overheid tegenover. Dat is bv. het geval wanneer er extra personeel zou komen voor de scholen Kasterlinden of Zaveldal. De lonen worden weliswaar op de payroll van de school gezet, maar er komen ook extra middelen uit Vlaanderen. Tot slot, is er nog de hervorming van het pensioendossier waartoe werd beslist in het begin van deze legislatuur. Deze hervorming kan op korte termijn een kleine meeruitgave met zich meebrengen omdat zowel de responsabiliseringsbijdrage statutair nog betaald moet worden aan het globale pensioenfonds, terwijl ook de contractuele pijler gespijsd moet worden. Maar op middellange termijn is dit een minder dure uitgave voor de overheid.

Betreffende het leerkrachtentekort ben ik het er mee eens dat de zaken nauwgezet moeten worden opgevolgd. Ik ga niet herhalen wat we allemaal aan het doen zijn. Maar het is goed om aan te geven dat het eerste deel van de tweeledige campagne net is gestart. Op sociale media zijn al advertenties verschenen om zijinstromers rechtstreeks aan te spreken. Ook de meer reguliere mediapartners *Metro*, *Bruzz* en *Vtm* zullen de komende dagen die boodschap mee uitdragen. We hopen op die manier de beweging richting de derde zijinstromersbeurs van eind januari 2023 zo goed mogelijk te ondersteunen. Er zal vanaf maart 2023 een tweede campagne komen die meer gericht zal zijn op studenten en scholieren. Intussen werd er met de Erasmushogeschool Brussel en met Odisee voor gezorgd dat wij ons nog meer focussen, met die scholen in elk geval, op de instroom van Brusselse kandidaat-leerkrachten.

Ik wil ook het debat ter harte nemen van de automatisering van de sociale rechten. Met betrekking tot de VGC-middelen voor de tussenkomst in de schoolkosten kan ik melden dat deze voor meer dan 90 % worden opgenomen door de scholen, wat een goede zaak is. Er werd wel gesteld dat de verhouding ten aanzien van de schoolmaaltijden laag uitvalt. Daarover zullen gesprekken worden aangegaan met de scholen teneinde vast te stellen wat de oorzaken hiervan zijn. Er zal tevens worden nagegaan of scholen die niet ingaan op het scholensysteem voor schoolmaaltijden toch via andere kanalen schoolmaaltijden ter beschikking stellen. Ook ik wil wel weten hoe het precies zit. We mogen immers geen kansen laten liggen en geen kinderen in de kou laten zitten.

Wat betreft de initiatieven met betrekking tot het pestgedrag is er een regulier vormingsaanbod via het OCB waarbij identiteitsontwikkeling bij kleuters en bij jonge kinderen in een superdiverse samenleving wordt aangeboden. Voor het secundair onderwijs is er het Leerlabo Brusselse jongeren en transities. Dit is een van de permanente aandachtspunten van het OCB ten aanzien van de leerkrachten en de scholen. Daarnaast is er ook het oude, maar nog steeds actuele lesmateriaal *Eigenwijs*, dat nog steeds gebruikt wordt. Bij specifieke vragen kijkt het OCB samen met de school naar meer gerichte expertise. Daarvoor zijn er het Vlaams netwerk Kies Kleur tegen pesten, externe meldpunten, zoals AWEL en de jongerenadviescentra van het CAW. Op die manier wordt getracht deze thematiek structureel op te volgen.

Niet alles is geïndexeerd, maar veel wel. Wat de VGC aan dotaties krijgt, is ook niet altijd volledig geïndexeerd. We moeten keuzes maken met de inkomsten die we hebben. In de

meeste gevallen indexeren we de personeelskosten volledig of zo goed als volledig. Voor de werkingskosten bekijken we dan wat de mogelijkheden zijn. We zijn een ondergeschikt bestuur en kunnen geen belastingen heffen. We moeten binnen beperktere marges aanpassingen doen. Ik denk dat we in het algemeen wel de goede beslissingen nemen.

Het rapport dat we besteld hebben over de zorgnoden in het onderwijs wordt inmiddels opgevolgd. Daar worden middelen voor uitgetrokken in de begroting en we verwachten binnenkort ook perspectief van de bevoegde Vlaamse minister van Welzijn met betrekking tot de uitbreiding van het ondersteuningsmechanisme. Er zijn wel degelijk dingen in beweging. Daar kunnen we het begin volgend jaar nog over hebben, wanneer de engagementen concreter worden.

Er zijn drie CLB's. Wat ons CLB betreft, is er geen achteruitgang van de ondersteuning. De lonen hangen af van de Vlaamse subsidiegever. We bekijken hoe de situatie rond Oekraïense kinderen evolueert. Veel Oekraïense vluchtelingen hopen om vrij snel weer terug te kunnen keren. Zij vinden het nuttiger om hun kinderen naar een Franstalige school te sturen, omdat het een wereldtaal is. Van alle Oekraïense kinderen die in Brussel naar school gaan, gaat er maar 5 % naar het Nederlandstalig onderwijs. Als dat nog zou stijgen, moeten we natuurlijk meer middelen beschikbaar maken voor het CLB.

Collegelid Pascal Smet: Het is goed dat Vlaanderen de gevechtssportzaal heeft dichtgereden. Daarvoor is het Vlaams Brusselfonds er. Vlaams minister Benjamin Dalle heeft zijn verantwoordelijkheid genomen.

Het project voor de Abattoir hebben we nog niet ingediend in het bovenlokaal sportdecreet. Als daar een project wordt ingediend, moet het opgeleverd worden binnen 3 jaar. We weten nog niet exact wanneer we alle procedures kunnen opstarten. Dat wordt volop voorbereid. We wachten met het indienen van het project tot we weten wanneer de oplevering kan gebeuren. We hebben dat op die manier ook afgesproken met de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de *bicommunautarisering* betreft, wordt er 700.000 euro van de VGC voor D'Broej overgenomen door de GGC. Daarvan laten we 250.000 euro aan D'Broej. De andere 450.000 euro gaan naar andere initiatieven voor jongeren in Brussel. Netto zal D'Broej door die operatie 250.000 euro extra krijgen. Wat de bevoegdheid betreft, denken we dat dit kan omdat het hier in het bijzonder gaat over een wijkwerking voor kinderen in armoede en achterstand en dat is een bicommunautaire materie. Niet alles van D'Broej wordt overgeheveld. De VGC blijft 1 miljoen euro betalen, de GGC 700.000 euro en de Vlaamse Gemeenschap 80.000 euro. Dat betekent dat wij nog steeds de meerderheid financieren.

Wat het gemeenschapscentrum De Maalbeek betreft zitten we op een tweesporenbeleid. Op korte termijn hebben ze een voorlopige plaats gekregen. We zoeken nu samen een tweede voorlopige plaats. Hopelijk kunnen we dat begin volgend jaar afronden. Daarnaast zoeken we ook naar een duurzame oplossing. Dat zal een nieuwbouw worden. Als alles goed verloopt, zullen we in januari 2023 een plan van aanpak voorstellen. We zijn hierover in overleg. We hebben nooit gezegd dat we het probleem van De Maalbeek nog in deze bestuursperiode zouden oplossen, maar wel dat we een oplossing op tafel zouden leggen. Deze bestuursperiode is onze voornaamste bekommernis het gemeenschapscentrum Nekkersdal. Dat is immers heel belangrijk voor de aanwezigheid van Nederlandstaligen in Brussel.

Mevrouw Bianca Debaets heeft een schriftelijke vraag gesteld. In zeventien van de tweeëntwintig gemeenschapscentra zijn al energetische ingrepen uitgevoerd voor een bedrag van 900.000 euro. We volgen de regelgeving van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bepaalt dat we per cycli van drie jaar de gebouwen in orde moeten brengen. We zitten hier op schema. We hebben ook al heel wat zonnepanelen geïnstalleerd via de derdebetalersregeling.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het gaat inderdaad nog niet zo slecht in de VGC, maar die verwijzingen die ik heb gemaakt, zijn er ook niet zonder reden. Misschien was ik wat te scherp of waren mijn opmerkingen eerder voor de andere bevoegdheidsinstanties. Ik heb deze week de begrotingsdebatten in het Vlaams Parlement gevolgd, waar er zeer scherp werd uitgehaald naar de Vlaamse Regering. Het bloed kruipt dan waar het niet gaan wil. Gaat het dan zo slecht in Vlaanderen? Is de Vlaamse Regering dan zo mensonterend? Vandaag hoor ik opnieuw collega's die zeggen dat de Vlaamse Regering niet thuis geeft, onverschillig is, gokt met de toekomst van kinderen, enz... Dan mag ik toch ook wel eens scherp zijn voor het College? Hetzelfde geldt voor het federale niveau. Ik zie daar dingen gebeuren. Dat is uiteraard niet hier van toepassing, maar het gaat toch om extreem verontrustende feiten? Hetzelfde met wat er gebeurt met de Brusselse gemeenten en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We moeten die debatten niet per se altijd hier voeren, maar ik ben gewoon bijzonder bezorgd over de algemene toestand in Brussel en in dit land. Ik zie zeer veel signalen dat het absoluut niet goed gaat en dat zorgt ervoor dat ik ook hier scherpe bewoordingen gebruik voor dit College. Uiteraard zijn de collegeleden zelf niet persoonlijk verantwoordelijk voor al deze wantoestanden, maar het zijn toch vaak dezelfde partijen die aan zet en mee verantwoordelijk zijn voor al die zaken die hier mislopen. Dat maakt mij kwaad. Dat zijn geen persoonlijke verwijten, maar ik klaag het gebrek aan degelijk politiek werk aan dat wordt geleverd. Dat is mijn taak als lid van de oppositie. Het heeft inderdaad niet altijd betrekking op de VGC of op dit College. Ook voor mij is de VGC een van de best functionerende besturen in Brussel. Zonder de VGC waren er in Brussel zo goed als geen Nederlandstaligen of Vlamingen meer te vinden. Ik heb dat eerder ook al gezegd. Ook vanuit de N-VA zeggen we dat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel een absolute meerwaarde is op vele vlakken en voor heel veel mensen. We werken zeer breed en leveren goed werk. Ik heb er geen probleem mee om dat te benadrukken.

Volgens de collegevoorzitter heb ik gezegd dat de begroting in evenwicht is dankzij Vlaams minister Mathias Diependaele. Dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd dat het systeem waarmee we vandaag werken o.a. tot stand is gekomen dankzij de Vlaamse minister. We implementeren nu het Vlaamse systeem in de VGC. Ik ben blij dat iedereen daar positief over is, maar laten we het dan ook op andere niveaus invoeren. Laten we daarvoor gaan. Wij zullen dat steunen. Doe het hiernaast dan ook, met zusterpartij Ecolo. Voer die besparingen dan in. Ga er toch gewoon voor. Als men een standpunt inneemt, moet men ook consequent zijn en die overal innemen. Overal waar men in de meerderheid zit. Toon de geboekte resultaten. De verschillende meerderheden zijn nu bijna vier jaar onderweg en ik zie dat er bijzonder grote verschillen zijn ontstaan.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): De collegeleden hebben zeer precies en sereen geantwoord. Ik sluit mij aan bij het standpunt dat de VGC uitstekend werkt in Brussel. Daar zijn we met Groen trots op. We steunen het College om daar verder mee door te gaan.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Voor een deel sluit ik mij aan bij de heer Mathias Vanden Borre. Het is niet omdat we in een bepaalde context zitten waar dingen relatief goed lopen,

dat we niet verder mogen kijken. We hebben hier een vrij goed functionerende overheid, maar het is niet perfect. We moeten altijd streven naar verbetering. Het zou vreemd zijn als de oppositie geen kritiek meer zou mogen geven, maar ik vind het ook raar dat de leden van de meerderheid uitsluitend lof verkondigen. Wij geven ook niet alleen maar kritiek. Ik heb gezegd dat onderwijs zeer goed werkt. Elk parlementslid heeft de taak om kritisch te kijken naar wat het College doet.

Daarnaast zijn we ook bezorgd om de toekomst. Als we bv. kijken naar de groeivoet van de personeelskosten, dan vraag ik mij af hoe we dit zullen blijven financieren. Het College merkt op dat we vier jaar geleden onmogelijk konden weten dat de klimaatcrisis en energiecrisis zo hevig zou zijn. Dat klopt natuurlijk. De energiecrisis en de inflatie konden we moeilijk voorspellen. De klimaatdoelstellingen waren natuurlijk al van bij de start duidelijk. Er gebeurt te weinig.

Toen het akkoord van de meerderheid werd toegelicht, werd gezegd dat de omschakeling – zowel voor het eigen patrimonium als de werking van onze instellingen – een paar jaar zou duren. Ik moet die uitspraak toch corrigeren. Aan het tempo dat nu wordt gehaald, zal het niet een paar jaren, maar tientallen jaren duren vooraleer de doelstellingen worden behaald.

Tot slot, nog een woord over de overheveling naar de GGC. Het College zegt dat er niet zozeer naar de taal in de instellingen werd gekeken, maar naar de inhoud. Ook dat klopt niet helemaal, want Jeugd is bij mijn weten geen bevoegdheid van de GGC. Er is een handigheid op gevonden door dit geen jeugdwerking, maar wijkwerking en werking rond kansarmoede te noemen. Volgens mij flirt dit met de wettelijkheid. Ik stel me meer ten gronde vragen bij de tweetaligheid. Het College zegt de tweetaligheid van de werking te garanderen, maar dat lijkt me een naïeve veronderstelling te zijn. Ik kan het College alleen maar oproepen om nog eens naar een bicommunautair ziekenhuis te gaan en te kijken hoe goed men daar in het Nederlands terecht kan.

Dit waren mijn bedenkingen bij een, voor wat betreft de overige zaken, vrij goed functionerende overheid.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik wil graag de collegeleden bedanken voor de antwoorden op de bijkomende vragen, die ook vanuit de meerderheid werden gesteld. Ik denk dat we een kritische meerderheid vormen. Het doet me plezier dat er wordt nagekeken hoe het komt dat scholen weinig beroep doen op bepaalde initiatieven van de overheid. Het College vormt een goed werkende overheid, zoals ook door de oppositie wordt bevestigd. Op het terrein is men daar ook van overtuigd. Het College staat heel dicht bij de Brusselaars. De VGC heeft veel hefboomen in handen om de grote armoede die in ons Gewest aanwezig is mee aan te pakken. Dat gebeurt onrechtstreeks via onderwijs, kunst en cultuur en het geven van kansen aan kinderen via jeugdwerking. Ik kan het College alleen maar aanmoedigen om daar in de toekomst aandacht aan te blijven geven.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik dank de collegeleden voor hun antwoorden. Over de energiesteun had ik nog een vraag. Was er eigenlijk al energiesteun in 2022? Wie zal die steun krijgen? Als de modaliteiten nog moeten worden opgesteld, tegen wanneer zou dat dan gebeuren? Kunnen we zicht krijgen op de begunstigden van die steun?

Het is goed om te horen dat 90 % van de middelen voor onder meer lege brooddozen en hygiënisch beschermingsmateriaal voor meisjes wordt aangewend. Ik veronderstel dat dit een korf aan middelen is die meerdere noden dekt? Indien scholen er weinig beroep op doen en het aandeel leerlingen met lege brooddozen in ons Gewest aanzienlijk is, waarbij we veronderstellen dat zij niet allemaal in het Franstalig onderwijs zitten, dan zou dat budget bij volledige aanwending toch te klein zijn of vergis ik mij?

Collegelid Sven Gatz: Dat zou kunnen.

De heer Jan Busselen (PVDA): De nonchalance van uw antwoord geeft mij dat gevoel.

Collegelid Sven Gatz: “*De nonchalance van uw antwoord*”, wat is dat nu voor een opmerking? Ik probeer met u een normale politieke dialoog te hebben. Het is slechts het tweede jaar dat we dit budget inzetten. Het zou inderdaad kunnen dat er middelen te weinig zijn, binnen het geheel van de budgetten waarover vandaag al dan niet wordt gestemd.

De heer Jan Busselen (PVDA): Het is toch vreemd dat u dat niet weet? Het zou kunnen dat er budget te weinig is. U weet het niet.

Collegelid Sven Gatz: Ik zal zien of ik volgende keer op uw opmerkingen nog even plichtsgetrouw zal antwoorden. Als dit het niveau van het debat is...

De heer Jan Busselen (PVDA): Het collegelid weet niet of er genoeg middelen zijn om kinderarmoede te bestrijden in scholen via het project tegen lege brooddozen. Weet u het, of niet?

De voorzitter: Er is 750.000 euro voorzien.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik zal doorgaan op de metafoor die de heer Jan Busselen daarnet gebruikte over ons eilandje. Wanneer ik de collegevoorzitter hoor zeggen dat het niet op taal is dat we bepaalde zaken overdragen naar de GGC, maar op vlak van bevoegdheden, dan blijft hetzelfde beeld opdoemen waarbij we het terrein waarop wij actief zijn en kunnen innoveren aan het verkleinen zijn. Veel succesvolle zaken die we verwezenlijken krijgen later navolging bij de Franstaligen of in Vlaanderen. We zijn het terrein aan het verkleinen. Er worden stukjes van ons eiland afgekapt en geduwd richting een groter eiland of een continent, dat helaas – en dat is ook de realiteit en de reden waarom dit me beangstigt – al te vaak vrij vijandig staat tegenover wat wij doen, waar we mee bezig zijn, de keuzes die we maken en de taal die wij spreken en belangrijk vinden in onze stad. Het is niet gegarandeerd dat het beleid wordt verdergezet en dat de taal wordt gerespecteerd in de toekomst.

Subsidies betreffen niet gewoon geld. Wie betaalt, bepaalt ook. Achter subsidies zit een beleidskader en op termijn een beleidsvisie. Wat vandaag op een bepaalde manier wordt geregeld, kan morgen veranderen. We hebben daarop geen garanties. Ik heb in meerdere cenakels gevraagd wat er op papier staat. Hoe zien de afspraken eruit? Welke garanties hebben wij? Daar komt geen antwoord op. Ik ga er dus vanuit dat wij zonder garanties, in blind vertrouwen, een stuk van ons eiland hebben afgekapt en richting andere oorden hebben geduwd. Het geluk moet daarginds worden beproefd, wij kijken er misschien niet meer naar. Dit vind ik zorgwekkend. Op dit moment ziet het er helaas nog niet zo positief uit op de

andere oever. Ik zeg niet dat dit niet kan veranderen. Indien men mij kan bewijzen dat men de tweetaligheid ernstig neemt of het beleid over een andere boeg wil gooien, dan ben ik bereid om over alles te praten. Nu is er geen enkel signaal in die richting. Ik wil nog eens herhalen dat we heel erg moeten opletten met wat we doen en wensen. We mogen onze wensdromen niet te snel voor werkelijkheid aannemen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De manier waarop de energiesteun concreet zal worden ingevuld, moet nog worden bepaald. We gaan dit uiteraard zo snel mogelijk doen. De middelen werden ons toegekend en zullen worden besteed. We zullen daarover open en transparant communiceren.

De andere vragen, die gisteren schriftelijk werden ingediend, zullen schriftelijk worden beantwoord.

Als we over eilanden praten, wil ik gerust meepraten. Onze visie is dat er bruggen worden gebouwd. We gaan kijken of er aan de andere kant van de brug mensen staan die op dezelfde manier naar de realiteit kijken. Een organisatie binnen de VGC heeft niet eeuwig garantie op subsidies. Dit hangt af van de politieke meerderheid. Indien deze meerderheid beslist om pakweg de wijkcentra te schrappen, dan kan men dat doen. Dat is geen keuze die we willen maken, integendeel, we willen die werking verankeren en versterken.

Hetzelfde geldt voor de GGC. We hebben garanties gekregen dat zij de financiering zou overnemen. Die middelen werden effectief ingeschreven in de begroting van de GGC. Ik kan garanderen dat de VGC de subsidies niet zal stopzetten voor de organisaties die worden overgedragen zonder garanties van de GGC. Onze Administraties hebben samengezeten en we bespraken dit met de organisaties. We doen dit met een zachte overgang, om ervoor te zorgen dat dit goed verloopt. De Administratie wordt begeleid om de relatie met de organisaties te duiden en de kabinetten zijn hierbij betrokken om politieke garanties te geven. De organisaties worden niet in het blinde gegooid, maar worden door ons overgedragen.

Men kan akkoord gaan of niet met deze overdracht, maar het is geen inkrimping van de VGC. *De facto* zullen er na die operatie meer werkingen zijn die groeien uit het Nederlandstalige veld dan voorheen. Een deel van de middelen zal vanuit de GGC komen, waardoor de VGC ruimte krijgt om andere belangrijke keuzes te maken.

Collegelid Pascal Smet: We moeten opletten met het gebruik van metaforen. Door de klimaatwijziging en de stijging van de waterspiegel worden eilandjes snel bedreigd.

STEMMINGEN

De artikelen worden zonder bijkomende opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2022/2 van het Meerjarenplan 2022-2025 en de vaststelling van de kredieten voor het jaar 2023 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

- *De vergadering wordt om 12.14 uur gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Samenwerkingscommissie met de Vlaamse volksvertegenwoordigers verkozen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement van 30 november 2022

Hoorzitting betreffende het rapport over 2021 van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 818 (2022-2023) – Nr. 1

Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 6 december 2022

Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2022 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 9 (2022-2023) – Nr.1

Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 6 december 2022

Begroting voor het dienstjaar 2023 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 9A (2022-2023) – Nr.1

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 13 december 2022

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2022/2 van het Meerjarenplan 2022-2025 en de vaststelling van de kredieten voor het jaar 2023 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Bespreking en stemmingen

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 6 (2022-2023) – Nr. 2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

**Begrotingswijziging I voor het dienstjaar 2022 van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie**

Bespreking, blz. 7

Stemming, blz. 7

**Begroting voor het dienstjaar 2023 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie**

Bespreking, blz. 7

Stemming, blz. 7

Nederlandstalige kinderopvang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 3

**Ontwerp van verordening tot vaststelling van de aanpassing nr. 2022/2 van het
Meerjarenplan 2022-2025 en de vaststelling van de kredieten voor het jaar 2023 van de
Vlaamse Gemeenschapscommissie**

Bespreking, blz. 7

Stemming, blz. 38

**Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie**

- Stemming, blz. 6

Vraag

Zie - Nederlandstalige kinderopvang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest